

Μηνάιον του Ξενοκλήριου περιέχον. ἔπι ἀφιέρωσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν, ἥδη
μεθ' ὅσης τῆς εὐσεβείας ἐκ τῶν ἀσκητικῶν σαφμάτων ἐκκαθάρθῃν καὶ ἀσκαῖς ἐροῖσθαι
ἀφαιρέσθαι ταχυποιοῦσθαι καὶ ἀκρεβῶς διορθωθῆναι παρὰ τῆς κεντρικῆς πνευμα-
τικῆς ἐπιτροπῆς. ἐκδίδεται ἐπιτήρησι ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ Μεγ. ἐκκλησίας.
ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά 1843.

Ἐπιθεωρεῖ τῆς κεντρικῆς, ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ
Παναγιώτατον καὶ οἰκουμενικῶν Πατρῶν ἐρχην.

Παναγιώτατε Δέσποτα

κατ' ἐκκλησιαστικὴν ^{διατάξιν} ~~ἐπιτροπὴν~~ τοῦ αἰσι-

δικου προνομήτου τῆς καθολικῆς αὐτῆς Πανοσιότητος, τότε στα-
θευθέντος κατ' ἀρχαίως κατὰ τὸν ἅγιον, τῆς ἑραίας ἐνός σου, διορισθέν-
τες ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι τῆς, οἱ αἰρεσασίοντες το σῶμα τῆς ἐν τῷ
ὄρει κεντρικῆς πνευματικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ἀσφαλίαν ἡμεῶν
καὶ ἀδιορθώσωμεν ὅσον τὸ δύναται τὸ κατεῖχενον ἐνὶ ἀσφαλίᾳ κη-
ρυκῶν, τῶν ὁσίων τὸς ἐφορῶντες καὶ ἐκδοῦντες, ἐδόθημεν κατὰ ὄλην
τὴν αἰσθητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀσφαλίᾳ
θεωρῶμεν ἀπὸ καθαρῶν χειρῶν, καὶ ἄλλας διορθώσεων σημεῖως
ὅσας κατὰ καιρὸς ἐξ ἰδίων ἐργῶν καθαρῶν ἐπιτροπῆς συνεισέβη
ἄνδρες ἀσφαλίᾳ καὶ ἐπιτροπῶν. καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν σταθ-
μῶν αὐτῆς εὐχῶν ἐπίστανται σήμερον τὸ ἔργον τῆς καθολικῆς
διορθώσεως ἰκανῶς ἀποκαταστήσαντες, ἀσφαλίᾳ τὴν ἐπιτροπὴν
ἡδὴ διενεργημένη καὶ ἐπιτροπὴ ἐπὶ ἐκδοῦντες, ἀσφαλίᾳ καὶ ἐπιτροπῆς
οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι τῆς ἐπὶ ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς τῆς καθολικῆς
ἐπιτροπῆς ἡμῶν Πανοσιότητος, καθαρῶν ἀσφαλίᾳ, ὅσως ἐπιτροπῆς
οἱ ἐπιτροπῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτροπῆς τῆς καθολικῆς αὐτῆς γῆρας
τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς ἐπιτροπῆς
τῆς ἑραίας ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ ἡν ὁ λόγος ἀσφαλίᾳ τῆς καθολικῆς.
Διὸ καὶ ἐπιτροπῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς καθολικῆς. ἀσφαλίᾳ καὶ ἐπιτροπῆς.
Ἐπὶ ἀσφαλίᾳ ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς καθολικῆς ἡμῶν Πανοσιότητος
Δοῦλοι ταπεινοὶ καὶ ἐπιτροπῆς Διονύσιος. καὶ ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς
καὶ ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς Βενιαμίν. καὶ ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς
ἐν ἐπιτροπῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῆς Λεόντιος.

Περιεργασία ~~2^ο εν τμήσε~~ Μηναια 3 μνησ Βλασταδου

1569

Βιβλιον / τοσ Μαρτιου μνησ / ωσριχου λι

ωριουσαν / αιωσαν ανοηουδα ~~ωσ απο θ~~

(9)

μετα σφραγισ δαφινσ

Επι αση διοχουσι / κηροσσι / πηλαποσσιου / ηηκοσσι / ενεσσι
Μηναιαι εσσι τοι Χριστου (τα υωσσι δι εφουρε μνησσι)

η δε κεραιαι αι δυο ωσσαι σφραι η η τμησαισ

ωσριδουσσι ωσριχοσσι

επ λι βσ αση εωσσι. οφιν ο ωροσσι. σφραγισ
δια κεραιαισ

Η αρχη Μνησφαισ κη. δε κεραιαισ ηησ εωσσι
αση η ωσσαι αρχη Μνησφαισ ηησ τοδεσ...

Δια κεραιαισ τα κεραιαισ σφραι

ωσσαι εσσι κωσσαι αι ωσσαι, αι εωσσι σφραισ

αι εφουρε, το τμησσι μνησ η ησφαισ ηησ

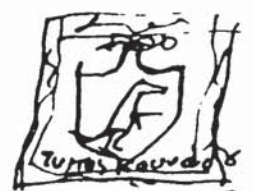
εν τμησσι

Η τμησσι τμησσι κεραιαισ ανοηουδα

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ

Αωσσαι εσσι τμησσι

β. εσσισφραγισ
Ιω. Ναθαναιουσ

το σσημα κωσσαισ

Το ωσσαισ μνησσι εσσισφραγισ κεραιαισ ωσσαισ
του λεοχινου, ανεμωσσαισ (εη) μνησσι του αυτου ωσσαισ η εσσι-
ωσσαισ πησσισσι δωσσαισ σφραισ τοσσι ησφαισσσισσισσισσισσισσι
του Ναθαναιουσ η κεραιαισ του εωσσαισ του Χριστου. εσσισφραγισ

Συβυμβουσίης
δια + κατω π.χ.
lou daim φρουρα
υδρασια
συβυ συμβουσίης
δω νωσχε ειν
ΜΕΔΙΤΕΡΡΑΝΕΑΝ ΠΑΛΑΤΟΝ
ΠΑΙΣΟΥ ΤΟ ΠΟΡΤΑ
THE SALONIKI
οδω ουμυ + ειν
αυτου στο λω

Περιγραφα Μαρτ. 8' τιν λιθωγραφω

Εισουδ; μετα του θυματου η κηριου

15 Μαρτ. τιν αυτη η γραφα τιν εγιν
ει ταις ομμενωσιν
επισημοσιν βριτανικησ εδω

του βαρναβα τω αουσιου.

25 Μαρτ. μετα τον εισωρινον το τραγαμω
η εωδις το κωσταντινον

εχ' η η ειλωγμωσιν τιν εφην η η δαδουσ ταλα
των τωσιν.

ειδεν τον ερδρον ελο δεος κωρια το ερωσραφιν
προσραφιν

26 Μαρτ. η σναμυ του αρχισ. Γαβριη.

"εις τιν τραωφαι παραμυσιν μεφαι του αδελφου
εοδιονησ ιχθιασ εδωσαν θεου"

ελλα του εδω
ηρμωφ τιν εδω του εαγγελιστου ομου η εο η
αμωσυνδρασ υπ. διατεφυ. (φαντα εαδα εμω)

ει τον Μαρτιον δυο διαχοι κωνονησ νω αρχουσιν

ο του Μαζουσ ε τιν εγ. αμωμω (17) η ε τιν 29

ε τιν επισκοπων εφιδουσιμ παϊρον η στροσ ε τιν εγ.
μεφωρεσ Ιωανησ βαρακχοσιν.

Απορι. μωιν τω εγ. τωσιν
ει τον Αποριλιον 1 ε τιν εγ. κωνονησ Μαρτισ ποιηρα εφην
α του λογωδελε "φακτα εδω δαι βουληται ο ερωσδω"

23 Απριλ. ετι του
εσ γνωσιν η μωριωσιν: αυλωμωσιν

Τεσσαρ. σφάσματα ἑσπερογραφικὴν ὁσανκλαβέ
 περὶ λογος: ^{λεωχρινον} παρθεῶν πιδναί, κρηταιά, σχη-ω
 ὑφ' ἡν (δύο ^{επισημασμε} ~~σφάσματα~~) οἷα τ' ἀνδρῶν τινος τεχνικοῦ ἀεθρεμένη σχητικῶν, ὁδαφίου ἑσπεροχουον
 ἐκφιδν, ὅσων τὰ ἐν ταῖς βίβλοισ φάυλα ἐκκρίνας τὰ ὄρδα' ὁ-
 κριάσασαι. ἢ ἐλα ὑπικα ἢ ὄντασ δειαν κρηταιά
παύσαι. ἀνακλόουδα
 αἶρε ἢ δέρετε, το σούτον

λαβετε γων ταῦτα ννι ἢ μικροῦ μεγαλ' ὄσει ~~ἢ ἴτα~~
 ἀμαλῆ, κτήματα ὠονω ὠσῶν κινδύντα ἴνα ἢ ὠροδο-
 μότερος ἴπῶν ἢ τὰ τοιαῦτα σὺν δειῶ χορηγίση.
 5 Μαρτ. - 27 Μαρτ. 6 μίαν σελίδα.

κρυδόνιον, σχήματα, βασυγῆ τέ
 εἰ, αἰσθησμοφιοσ (αἰε ὄλω)
 τες ἐν θασσαμονικῆ
 ἰοῖ κίνα

ἢ ἐλ ἢ μερδεωορμεν σελιδε
 οὐκιοφορ, ἀδαφιορπομένη, οὔ παρε κρηδομ (πρ. ὠ)
 ὠερνογμένην ὠαναωπμε ἰλαρίονος, ἀμχῆδοτον
 ἀχρημασ

Απορικ. 1. ἐλ τοῖ ὄρδρον μερα τῆ σινδῆ συχολογία ἴτε
 τριῶν κεδιομαβῆ οἱ κανόνες, ὅσων δ' ἀν τῶχη το τριῶ-
 διον ψαφομεν ἢς αἰγῆ εἰς ε', μερὰ τῶν εἴρημῆ ἢ τοῦ τριῶ-
 διου οἱ δύο εἰς η'. ὅσων δ' οὐ ὠχη το τριῶδον ὁ κανὼν
 τες αἰγῆ εἰς δ', οὐ ἢ ἀκροσυχῆς

Απορ. 7 γρηγῆ μεροσολίου βηλεχίνη.

MEDITERRANEAN PALACE
THESSALONIKI

Τυπικα

Μαί 15 Παχυμίας εἰς τὸν ὄρθρον αναγνώσας ἔτσι
βίον τοῦ αἵματος καὶ τὴν συνήθη συλλογῆς.

Μαρτ. Τῶν 40 κεφ.

εἶδ' ὅπως καθίσταται τῶν ἁγίων δόξα καὶ τὴν τὸ ἀλλοῦ
αὐτοῦ πνεύματος καὶ αναγνώσας, τὸ ἐγκύριον τῶν ἁγίων. ἀφ'
ἐκείνου καὶ πονηρίας καὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξουσίας καὶ εἰρήνης
καὶ ἰσχυρῶς τὸ κενὸν καὶ τὸν ἰσχυρὸν οἶκον
ἐν ᾧ καὶ καθίσταται, εἶτα αναγνώσας τῶν ἁγίων

Μετὰ τὴν ἀναγνώσας

Ἐπισημασθέντων αἱ γενιὰς τοιαύται ἀπὸ αὐτῆς καὶ ἰσχυρῶς
καὶ ἰσχυρῶς πλὴν τῆς τρίτης μετὰ τὴν ἀναγνώσας καὶ
καὶ γενιὰς εἰς ὁμοιογενεῖς τὸ παρρησιαστικὸν καὶ τὸ
τῶν αἰδμάτων καὶ τῶν καὶ εἰς τὸ
εἶναι τὸ ὄνομα καὶ εἰς οἴκους. τὰ δὲ ἀσθενήματα καὶ
χορὸν καὶ καὶ ἀνεπισημασθέντων πλὴν τῆς τρίτης μετὰ τὴν ἀναγνώσας
μετὰ τὴν ἀναγνώσας καὶ τῶν καὶ εἰς τὸ
εἰς δὲ τῆς φωνῆς ἰσοδοκίαν ἔλασεν καὶ οἶνον
εἰς δὲ τὴν ἰσχυρῶς καὶ ἀνεπισημασθέντων

ΠΑΡΚΕΙΟΣ ΕΜΠΟΡΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΤΡΕΙΚΩΝ

ωστε

ὅσον τὸ τυπικὸν εἶναι ἐγκατασφραγισμένον
ἐβλαί Μπαϊα καὶ κίβινά τοῦ ὠρολογίου
β. Ἐσαρχισμον, ἀγ. Γεωργίου καὶ
καὶ διὰ τὸ μοναστηριακὸν ἐβ. Ἰωάννου κιν. ἐβ.
23 αὐτῶν, τὸ ἀνελκόμενον καὶ... εἰ βούληται ὁ ὄρα-
τοῦ ὡσπύσαι ἀφρηπνίαν... (β. ἡανω.)
ἐν τῷ μετὰ λαοφροσύνην ἐν τῷ ἔργῳ ἰσομ. Μανδ.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῦτεν ψαλλόμενον.
εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ πανότος τοῦ
ἀγίου ὡδὴ γ' καὶ δ'. εἰ δὲ τύχη τῆ κυριακῆ τοῦ θω-
ρια, καὶ εὐχὴς ἢ γ' καὶ δ' τοῦ ἀγίου. ἵεσι δὲ ἐν ἄλλῃ
κυριακῇ τῆς, οἱ βραπφομοιοὶ τοῦ ἤχου ἐδ' καὶ καὶ
εὐχὴς ἢ γ' ὡδὴ ἐδ' καὶ τοῦ ἀγίου ἢ δ' καὶ ὡδὴ ἐδ' το-
σάριον καὶ εὐχὴς ἢ ἀναδασίμον καὶ τοῦ ἀγίου...
καὶ τὸ κοινικόν, ὠροκείμενον καὶ αἰουσιολογία, ἀλ-
ληλουΐα καὶ εὐαγγέλιον, ὡσπύσαι καὶ εὐχὴς ἔλα τὸν
ἀγίου, ὁμοίως καὶ κοινικόν καὶ εὐχὴς καὶ τοῦ ἀγίου,
εἰ τύχη ἢ μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ ἐβδόμη καὶ ἀκα-
νησίμω... Ἡ λιτὴ ἐξω καὶ μόνως

26 ἐν τῇ λειτουργίᾳ χερσὶν αἰουσιολογίαν.

ἀλληλουΐα. ἐξομολογήσονται...

κοινωνικόν. εἰς ὥσπύσαι τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ εὐδὸς

ἀλφειῶν ἀλληλουΐα

Μαὶν καὶ Προκείμενον αἰουσιολογίαν ἀλληλουΐαν καὶ εὐαγγέλιον

Προοδικαί

Ἔς πανίη η τροπαρία συχηρα η ποσοικα
τα ὑπομένα ὑπαρχουσι. ενιαυδα ανα
φαυομαι ει ~~ωρα~~ ωραται του Μαγαζου
προοδικαί. π.χ: 9 Μαρ.

Συχηρα ἰδιόγραμμα ελ βου ἁγιου τεσσαρακοντα
μαρτυρα του εν ζεβουμα ψαλλόμενα ελ
λενι σοινδιντα νισου νικησας ἱερειν του
Μαγαζου μαγαζου ωρωτωσασα ναυπλοισ" (4
μεγαλα η το ἴδα.

Ἐλευρα ωροσομοια ελ βου ὅσιον ἀβηθιον ωρομδρι
λα δυο νικησας ἱερειν του μαγαζου ωρωτωσασα
ναυπλοισ ἡχος 6' ωρα το ἴδα εν του ζυκτο (17 Μαρ)

ελ βου σιχηρα ἡσση ἱερειν νησιμα η βουρη ἱερειν
συχηρα ωροσομοια του μαγαζου ἡχος πη δ'
ωρα το ἴδα του παραδοξου δαυρα (αυτ.)

Ἐλευρα πανίη ωοίημα του ωρωτωσασα
του μαγαζου οὐ η ανροσικη

Ἐλευρα σε ἀβηθιε του δυο μερου, ὁ μαγαζου
(αυτ.)

(ἔς του αἴνου του αγ. ἀβηθις)
Ἰδιόγραμμα σοινδιντα νισου του αἴλου ωρωτωσασα
του μαγαζου ψαλλόμενα μετα του σιχηρων αβηθ
σικ εν κερβαλου ἑν ἡχοισ" (ἡ εικε 3 ὁ ἁγιος) η η
ωροσομοια ελ 3 η δοξασικον, εν ἱερειν ἁγία κλο σιχη

οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀποστολικῷ κείμενῳ ἡ ἀναφορά ἐπὶ τῷ ἀποστολικῷ κείμενῳ

Προεδρία Μαλαξου

Ἐ 1 Απριλ. Μαρ. Ριχάρδου Δοξασηματῆ ἰδιοκτήτου
χωρὶς τὰ ὑπάρχοντα ἀποστολικά, καὶ ἄλλων
αἰνῶν, ἰδιοκτήτα 3 χρονοσυντάκτων, ὅπου ὑποβλήθη
τῷ ἀποστολικῷ.

23 Απριλ. Μνῆσ' τοῦ ἐξαποστειμένου ὁ Θεός.

Σήμερα ἡ οἰκουμένη πάσα

εὐδὲ βούκει εἰς τὸ ἄριστον πνευματικόν ἀγαθόν τοῦ Μα-
λαξου ὑπὸ τὸ ἀνάστημα ὁ Θεοῦ.

Τὸν Γεωργίου Χριστοῦ.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτῶς. Ἐν δὲ τῇ α' ἡμέρᾳ
παύμεθα τὰ ἁγία ἰδιοκτήτα ἰδιοκτήτα νῦν
νικητοῦ ἀρεστέστερου τοῦ ~~ἁγίου~~ Μαλαξου ἁπο-
στολικῶν Ναυπλοῦν * (2 ἰδιοτ. καὶ τὸ Δόξα)

26 Απρ. Ἑωθ. Μάρκου.

Οἱ πάντες τῆς ἐσχάτης γενεῆς τῷ εἰρημῶν εἰς τὸ καὶ τὸ
ἀγία οἱ δύο εἰς τὴν ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἁποστολικῶν
αἰνῶν καὶ νικητοῦ ἀρετοῦ τοῦ Μαλαξου ἁποστο-
λικῶν Ναυπλοῦν κατὰ τὸν νόμον τοῦ παντὸς καὶ
λαμπρῶς Κεραικῶν ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίαις ἀποστολι-
κῶν οἱ Μαλαξου

ἠδ. α' ἡμέρα ἀποστασίου ἡμέρα

ἀναστάσεως καὶ τῶν φωστέρων καὶ - καθαρῶν δεικνύ-
αντίστοιχῶν τριάδος. Δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ Μαλαξου
καὶ εὐρεῖν.

17
18
19
20
21
22
23
24
25

Προσδυναί εν τω τρωάδω η πεντηκονταρία

17 Μαρία. Η εν τω κυριακω παροχα αρεστας τω
δυναί λαφω (μια τω ιαμβω η η λη κατω)

18 Τη αυτη ημ. μεμνημεριας η αρεστων λαφω
οτε τωις ωδασι τω κυρια τωδου (sic) αμψαση
λας δοξην (εραεαλι)

Τηια ~~χωρη~~ γνη σε χριστι τωδαιεφιας
η ριακρον η δριξ σου ανωμια των ωδασι

Η εν τω κ. η. κυριακη η βαϊοφορον.

19 (δω εχε) 20 (δω εχε)

21 - - - ως αμψασης - ωι κ. κωρη γηραης
ωδων η ενια σιμωη τω λωρον.

22 ... η εν η μεταληψη τω νομικω παροχα
μυλι τω μουκω δειωνου εν τω κυριακω παροχα
(τρω ιαμβω)

23 ... σαυρωσις τ. τ. η. λ. χ. η ουλ. δεου
(ερα) τω χροη, ασοκαδωωσις, η τωρη
μετα τω ιαμβω.

24 ... ωρα η πουσωδη ασφαμα τω ερω
ταρον.

25 ... αρασιαν τω α. η. λ. χ. +

ἀντίφρονον, εἰς δὲ τύχη ἐν κυριακῇ καὶ τὸ εἰσιλοῦσθαι τοῦ κειμή-
ματος.

(23 Ἀπριλ.)

21 Μαΐου ἐν ᾧ μετ' ἐσο. συζητοῦμεν τὸ α' ἀντί-
φρονον τῆς μακαρίας ἀντρ. (περὶ τὸ ἱεροτασοῦμεν ἡμῶν
ἐν τῷ

MEDITERRANEAN PALACE

THESSALONICA

ἐν τῷ Μακαρίου 21 Μαΐου:
"εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνδυὸς συζητοῦμεν, καθόσον ἔχομεν ἢ
ἐρθεῖς εἰς α' καὶ β' συζητοῦμεν."

21 Μαΐου: "καταβάσαι ἔχομεν τοὺς εἰρησίων ἡμῶν
εορτῆς

διδόναι ^{τὸ ἄγιον} ἔτασον εἰς ἡμῶν κειμήματα, καὶ ἀγία
ψαλμοὺς καὶ ἱερουργίαν ἱεροῦμεν (τὸ Μαζαζου)

Μαζαζου καὶ τὸ φωταγμικόν τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἱερόμα-
ρον καὶ ἡμέρας καὶ ἡ ἰστορική ἀπολοῦντα

β. εἰς τὸν σῆχον τὸ ἱερόμαρον ἢ ἡμέρας αἰς καὶ τὸ
μαζαζικόν ἢ σταυρὸν αἰς συνδυὸς μετανοίας καὶ ἢ
α' ὡρα καὶ συνδυὸς καὶ ἀπολοῦντα.

Περὶ τῆς

αἶνοι δὲν ὑπάρχουσι εἰρη' εἰς τὰς μεγάλας ἰορθὰς.
Μηδὰ τῶν θ' ἰορθῶν. ἐν τούτοις σημειοῦνται τὰ ἑξῆς

"Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου καὶ ἰδιόμορον τῆς ἡμέρας καὶ ἡλίκου
ἀπολούδα καὶ ἡ' α' ἔρα καὶ οὐκίδια καὶ ἀπολύου" (4 Μαρτίου)

ἢ "Ἐν τοῖσι σείχον τὸ ἰδιόμορον καὶ τὸ μαρτυρικὸν δοξὰ καὶ τῶν
θεσοκίων ἢ σταυροδ. αἰ μετάνοια καὶ ἡ οὐκίδια
καὶ ἀπολύου" (5 Μαρτίου)

ἢ "Ἐν τὸν σείχον τὸ ἰδιόμορον καὶ ἡμέρας δις καὶ τὸ μαρτυ-
ρικὸν δοξὰ καὶ τῶν θεσοκίων ἢ σταυροδοξοτοκίων. αἰ οὐκί-
δια μετάνοια καὶ ἡ' α' ἔρα καὶ οὐκίδια καὶ ἀπολύου."
(6 Μαρτίου).

ἢ "Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. ἐν τούτοις σείχον τὸ ἰδιόμορον
καὶ ἡμέρας καὶ τὸ μαρτυρικὸν, δοξὰ καὶ τῶν θεσοκίων
ἢ σταυροδ. τὸ ἀγαθὸν ἐφορολογηθῆαι τὸ ~~καθῆκεν~~
τὸ τρισυμμετρικὸν καὶ αἰ μετάνοια καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἡ'
α' ἔρα μετὰ τῆς συλλογῆς αὐτῆς καὶ μετάνοια καὶ
οὐκίδια καὶ ἀπολύου" (8 Μαρτίου)

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἢ ἐξαποσυναγωγικὸν τῆς τυχούσης
ἰορθῆς καὶ οἱ αἶνοι καὶ εἰς τὸν σείχον τὸ ἰδιόμορον τῆς ἡμέρας ἢ ἡμερο-
τῆς. τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐφορολογηθῆαι. εἰρη' ἐστὶ με', αἰ μετάνοια
καὶ ἡ' α' ἔρα μετὰ τῆς συλλογῆς καὶ μετάνοια, καὶ ἡ λοιπὴ ἀπολούδα
καὶ ἀπολύου" (10 Απριλίου)

ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσωτερικῷ συλλογισμῶν τοῦ μακαρίου ἀντὶ, τὸ α'

Προσθήκαι Μαλαξού

Απορ. 30 λαχ. αδα. Διοζόγος
εχεν εν ιδιορμων η ο Μαλαξος προσίδω δυο έτερα
η δοξασημω η αωουχα ως το ού εν τοδ ξερο
μετα δοξασημω η πεντηκοσταριον, η η τοις
αινον προσομοια μετα δοξασημω.

Μαις 2 αφ. αδαν. Πεντηκοσταριον ως το
αμασιας ο τνοσ

5 ερμης Δοξα έσορ. η εωσοι.
προσομοια η τοις αινους 3 η Δοξα.

6 ηωβ. Συκρη ιδιορμωα 3.

Σρολ. Συκρη προσομοια έτερα ως το πθίουεν
" " ~~ως το ο. αρωνια το τω ωδ.~~

Πεντηκοσταριον: εωισιν διε χριστου
υα' πανιν του Μαλαξου "ωσινδης παρα τον κων
του πανονη η λαμπρα κωριακη ενδ' τοδ θεοσημω
ακρουσικη ο Μαλαξος ανημω εν ωσαφη εν
σοφιζ θεου... Καδαρδης οκοτημ... η
Μετα του ^{πανονη του} αρωνια η του παωχαρις 3 πανονη
εχω.

21. Κιν. εχεν. έτερα 3 προσομοια ως το εχμ αωοδεμ
"ισωμεν ουκ. υ η φαμορην με έορη (πεντηκ.) η η
τω αφ. δ, ει δε κη ηκλα η πεντηκοδυ φαμορην
η τα παρνια προσομοια η του Μαλαξου

Πεντηκοσταριον

έτερα πανιν ου η ακρουσικη,
πιστω ανακτη ην αωαρχη αινοω. ο Μαλαξος
ωσορην εν βωδω καλιδωμοι. Αιδωταθρον ηγειον εν ηε καν
ιδιορμωαν του Μαλαξου η η Δοξα - Δελα λωαρη φαμορην

25 ερμης κω. προδρ. Πεντηκοσταριον

3) Συκρητὰ ψαλλόμενα¹ ὑπὲρ Μαίῳ χάριτι τῆς ἐκλαμφοτάτης ἀρχῆς τῶν ἐνετῶν συχωρηθείη κερὶ ἀνορέα τῷ Σπινέλλῳ μοναχῶν τῆς ἐνδοξοτάτης τῶν ἐνετῶν γερουσίας δι' ἐτῶν π', ἵνα μηδὲς τολμήσῃ ταυτὰ μνηαῖα τωπῶσαι, μήτε ἄλλοδι τωπωδύντα τωλῆσαι ἐν τοῖς κυρίοις ταυτοῖς τῆς ἀρχῆς, εἰ δὲ μή, τοιαύτην δώσει δίκην οἷα συνέχεται ἐν τῇ χάριτι.

(ἐν τέλει). ἔτυωῶδη ἐνετίησι τό σαρὸν μνηαῖον σαρὰ βαρδολομαῖω τῷ Ἰαννίνῳ, ἀνακείμασι καὶ εὐαγγελία κυρίου ἀνορέου Σπινέλλου ἢ σαρὰ τῆς ἐκλαμφοτάτης ἀρχῆς τῶν ἐνετῶν συνεχιώρηδη χάρις μέχρι π' ἐτῶν, ἵνα μηδὲς ταυτὰ μνηαῖα τολμήσῃ τωπῶσαι, μήτε ἄλλοδι τωπωδύντα τωλῆσαι ἐν τοῖς κυρίοις ταυτοῖς τῆς ἀρχῆς, εἰ δὲ μή, μάλιστα δώσει δίκην. ἔτι τῷ αἰσὸ τῆς ἐπιστολῆς οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χιλοσῶν πεντακοσιοσῶν τρισσακοσιοσῶν ὀρόω, φωρουαρίω κη'.

αα. ββ. γγ. δδ. εε. ζζ. ηη. θθ. ιι. κκ. λλ. μμ. ἅπαντα εἰσι τετράδια.

1549 (Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή καὶ εἰς τὸν Ἰούνιον, ὅπως συνδέεται τῷ Μαίῳ, καὶ ἐπιστημ-
οῦνται ἐν τέλει τὰ τετράδια οὕτω): ααα, βββ. γγγ. δδδ. εεε. ζζζ. ηηη. θθθ.
ιιι. κκκ. λλλ. μμμ. ννν. ἅπαντα εἰσι τριάδια πλὴν τοῦ ὑστάτου, ὃ δυάδιον
εἶσι. Ἐπίσης καὶ τὸ ἔλε σμπεῖωμα ὁμοιον ἔτος δὲ 1549 ὑμνῆ Ἀφρική.

Τοῦ Μαίῳ προαίσηται ὁ ἐξῆς φρόλογος :

Τῷ σαναγιωτάτῳ ἀρχιερεῖ κερὶ ἡμεῶν Διονυσίῳ θατοκόσῳ Κωνσταντινου-
πόλεως, τῷ κληρονομῆ καὶ ἀπελήθῳ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γένους, Ἀντώνιος
ὁ εἰσαρχος (εἶσι) ἐν κερὶ καίειεν. Ἐξέστωσαν τῷ θεολογημένῳ φροσῳ

εἶναι ὑπερῆρον ὅτι ὁ φρόλογος οὗτος εἰσαναγαμβάνεται καὶ εἰς τὸν
Συντομῆριον καὶ ἐκδόσῳ τῷ 1595 ὑπὸ ἡμῶν Γλυφῆνις ἀσφαρξαλλῆς μέχρι
τοῦ ^{ἡλῆς} φανερόν καρίσῳ τοῦ βίου σου τὸ ἀνεπίλητον σῶσι τοῦ ἡ χρι-
στοῦ ὀρθοδόξου (αἰτὶ πιστοῖς καὶ τελευτῆ οὕτω;) ὑπὸς ἡν καὶ ταυτὰ
γυμναστικὰ βελγία ἐξεμνήθη εἰς τὸ ὑγιέστατον διορθώματα ἐν τῷ προτέρῳ διεφθ.
ροζυμφροσῳ.

¹ Δι' ἐρῶδρῳν κεφαλαεωδῶν γραμμῶν, ὅπως τὸ χάριτι τῆς ἐκλαμφο- Ἡ ἐπιγρα-
φή ἔχει σῆμα ἀνορέου, κοσμεῖται δι' ὄραίου καὶ θαχίος πλασίου, καὶ δὲ ἀκαλογραφία
(μετὰ τὸν πρόλογον) τοῦ ἐσταυρωμένου καὶ τῶν ἄλλων θαρρασίων. Ἐἴσεται ἐπιτιμῶν
εὐφροσῳ. Βιβλιόθ. Μιχίση Λαύρας τοῦ Ἰαδίνου
ὑπάρχει ἐν τῇ καὶ τῷ σῆμα, συμπληγμῶ τῷ στοιχείων: Ε, Α, Ρ, Σ, Ι.

Συχηρά φαλλόμενα μινι Ααρικλίω. (πρ. ὡς ἀνω κωτά κ' ἰσοῦ
πρὸ λόγου τοῦ ἐσάρκου κ' ἐν τιμῇ τῆς αὐτῆς).

Ἔτι ἀπὸ τῆς ἐσάρκου οἰκονομίας τοῦ... χριστοῦ χημοσιῶ πεν-
τακοσιῶ τεσσαρακοσιῶ ὀχθῶν, δενμβρίω κδ'.

α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν.

ἄνωτα ἰσοι τριάδα, πλην τοῦ τελωταίου ὅσπερ ὑσάρχει τετρά-
διον.

1548

Συχηρά φαλλόμενα μινι Μαρλίω (πρ. τῆς εἰσιγραφῆς ὡς ἀνω)
(ἐν τιμῇ) ἔτι τῆς ἀπὸ τῆς ἐσάρκου οἰκονομίας τοῦ... χριστοῦ χη-
μοσιῶ πεντακοσιῶ τεσσαρακοσιῶ ὀχθῶν, οκτωβρίω ὀχθῶν ἴστα
μίνου.

α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ.

ἄνωτα εἰσοι τριάδα πλην τοῦ τελωταίου, ὅσπερ ὑσάρχει τετράδιον
εἶναι δὲ παρατηρημένον ὅτι ὁσὸν ὁ πρόλογος τοῦ ἐσάρκου
κεῖνται οὐχὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συνημμένοι κ' οὐκ οἱ τοῦ ἰωάννου
Μινδονίω, ἀλλ' οἱ ἐξ ἑκείνου.

Ἰωάννης ὁ Μινδονίος τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιερεὶ Κωνσταντινουπο-
λεως κυρίῳ Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἑλλαδικῶν χαρίτων τό κλέος, βαρὺς ὄχθων αἰὲν
βαρβαρικοῖς δαμάσασ ἠδεσιν ἀγχαίνην.

λείψανα δ' ἐκ μυλέτης ὠισσημένα οἷα ὡσοι' ἐστί.

σοί γε φέρω δεινὴς ἐκγοσε φυταλιῆς.

Ἦν γὰρ αἰχιδόνιος μέγας ἐρμῆς φύλα κυδαίνεος

Ἑλλάδος ἠγαθέης δαίμονι βροχομένης.

Μούσας γὰρ ἐλάσας ὅ γε βαρὺς βάρβαρον ἔδρος

οἰκίζει ὅλοσόν ὠιστεί κ' σοφίη.

σοί δ' οὖν καλλὰς ἔδωκε νόον κ' ἀτέρριονα κωπλόν

ἠδεα κ' γνῶσιν βάρβαρον ἐξελάαν

κ' γὰρ ἀπ' ἐσωτερίων κληντὸν μίνος-ἐρμιοδύρου

αεθίδος ἢ σωφροσύνης εἰπελον ἠμιδέοις.

Κεκλήκασ-φιλίαν ὡς ὄν. ἰσαῖδ' ἱεροφάνια
 μυστῶν ἐλλαδικῶν λ' ἑσπερίων τροφίμων.
 Ρήτορα δ' ἱσαπέφηνας ἀφ' ἑρμοῦ ἕξοχον ἀνδρα
 οὐνομα ἢ ἰωνοῦτην δεξάμενον σοφίην,
 Ἦ ἰσαροιστήσας σοὶ τὰδὲ γράμματα ἰεμίσω
 ἢ βέλχον ἡμεδαυῶν βαρβίτον ἱερίων.
 Ἦ ἐνὶ χαλκότησοι πλείστον ὄνον ἱεμίσθησαν
 παρῶσις. Πιερίδων ἀσσοκαδιστάμενοι
 εἴνεκιν ἦν. εὐχὸν εἶρχόν. ῥήγαν οὐρανοῦτων
 εὐτυχίην πλείστον ἑσπερίουσ διδόναι
 Χ' ἡμῶσ ἀνάσσοι μούσας ῥανίσσοι ῥανέν
 Δεῖου ἢ ἀγίων οὐνομα ῥεπλομένους.

Τὸ διακρίνον τὰς ἑσπερίους τὰς τῶν Μινναίων ἰσοδοῦσ εἶναι ἢ ἄ-
 πλόκω τῶν ἑσπερίων, δὲν ἰσοδοῦσ εἶναι ὁ ἰσοδοῦσ ὄγκωσ αἰλιῶσ
 ἀπὸ τοῦ Δημ. Μαξαξοῦ ἢ τῶν μεταγενεστίων ἰσοδοῦσ.
 Μιὰ τὰ εἰς τὸ κύριε ἐκκράζα συχηρα ἰσοδοῦσ ἢ τὸ ἀσσο-
 γίμων ἀκολοῦδι ἀγίους ὁ πανίον (ἐκκαχὸ ἰσοδοῦσ μόνον
 καδὲ ἰσοδοῦσ) ἱεσσομίσσοι ἢ οὐδὲν ἑσπερίων. Ἐξάίρσοσ σοιοῦ-
 σ ἰσοδοῦσ ἢ ἢ αἰ ἐκκαχὸ ὄνωσ ἰσοδοῦσ ἢ ἀκο-
 λουδία (εἰς τὰς ἀλλὰ τῶν ἀγίων μνήμασ συμηλοῦσ ἢ παρακαμ-
 πητῶσ ^{ἢ τὸ ἰσοδοῦσ} ἐκκαχὸσ) οὐτω ἐν τῶν μετὰ χεῖρας μαρτίων τῶν
 τὰς ἰσοδοῦσ ἀκολοῦδι εἶναι ἢ τῶν τῶν μαρτίων (9 ἰσοδοῦσ)
 εἰς τὰς πλείσοις ἰσοδοῦσ τὰς μετὰ εἰσοδοῦσ ὁ Μαξαξοῦ ἢ ἢ ἰσοδοῦσ
 ἰσοδοῦσ τὰς διατάξωσ μετὰ τῶν ἰσοδοῦσ, ὄνωσ δὲ ἀναγράφε
 εἰς τῶν μνήμασ τῶν τῶν μαρτίων μετὰ, καδὲ μετὰ τὰ
 συχηρα τῶν ἰσοδοῦσ ἀρχελα ἀγίους ἢ ἰσοδοῦσ.
 Ἦ εἰ δὲ οὐλοσ μετὰ ἰσοδοῦσ ἰσοδοῦσ (ἢ χ. α', β', γ', δ' ἢ τὸ ἰσοδοῦσ
 πλ. α'). Μετὰ τῶν 40 μαρτίων πλήρη ἀκολοῦδιαν ἐκκαχὸσ μαρτίων
 εἶναι ἢ τῶν ἐκκαχὸσ.
 Αἰ ἰσοδοῦσ εἶναι ἢ ἢ ἰσοδοῦσ Μαξαξοῦ ἀρχίου, ἀπ' ἢ ἰσοδοῦσ

αραιαί. Ούτω εφ' ἡνία Αἰθριλίου (1548) τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς ἀειπαιῆς ἐν τῆσι "ἐξε-
 ρο", πανίαν τῆς ὁσίας, ἰσοήμερα κυρ. ὁ Συμεὼν τοῦ προδρόμου γαίμαλαυδε
 ὅταν βούληται ὁ προσεσῆς. ἦχος πλ. β' ὡς ἐν ἠωεῖρι ἰσοφείας. Τῶμα
 καρίω κ' ἰσοφίω. Οὐδὸς ἰσοφείας εἰς τὰς νέας ἰσοφείας. Ὑμνὸν
 Αἰθριλίου μόνον τῆν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐλεωμένη ἀκολουθίαν, εἰς τὰς ἀλλὰ
 οὐκ ἰσοφείας ἐλεῖ.

Μαῖος 1548. Πλήρης ἀκολουθία κυρῆς εἰς τὰς β' τοῦ ἁγίου Αθανασίου εἰς
 τὰς η' τοῦ ἁγίου Ἰσίδωρου, κ' τὰς κα' κυρ. κ' ἐλεῖται κ' εἰς τὰς κε' γ' εὐρεῖται τῆς περὶ τῆς
 τοῦ προδρόμου. ἐν μέρει δὲ κ' εἰς τὰς ζ' τοῦ Παναγιώτου εἰς τὰς ε' τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης κ'
 εἰς τὰς ι' Σίμωνος τοῦ ἁγίου Ἰσίδωρου.

Ἰούνιος 1549. εἰς τὰς δ' πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μηννοφάνου κ' ἰσοφείας -
 αὐτῆς ἄνω τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου τοῦ παρῆλθοντος εἰς πᾶσας τὰς ἡμέρας
 ἰσοφείας τῆν Μηνναίων. εἰς τὰς η' ^{τοῦ ἁγίου Προδρόμου} ἐν τῆσι: ἔβουλε ἡμῶν συχηρὰ εἰς τὰς
 αἰῶνας ἐκ τῶν συχηρῶν τοῦ ἁγίου Ἰσίδωρου. εἰδ' οὖν εἰς τὸν σῆλον τῆς ὀκτωήχου. Αὐ-
 ξα, ἦχος πλ. β'. Ἀγιωσίτης δωρεὰ. : εἰς τὰς ια' τῆν ἁγία Ἐλισάβεττον Βαρδο-
 μαίου κ' Βαρνάβα, πλήρης. εἰς τὰς ιβ' τοῦ ἁγίου Ἰωνουφρίου, πλήρης. εἰς τὰς ιγ', προ-
 φητοῦ Ἐλισσαίου κ' Μιχαήλ κ' ἰσοφείας, σχεδόν πλήρης. εἰς τὰς κδ' τοῦ Παναγιώτου
 μού πλήρης. εἰς τὰς κθ' τῆν ἁγία Ἐλισάβεττον Πέτρου κ' Παύλου. εἰς τὰς χ' τῆν ἁγία Ἰσοφείας

Ἐπιτοχὴ σφάγματα Δαυιδική. π.χ. εἰς τὰς ι' Αἰθριλίου εἰς τὴν ἀρχὴν. μετὰ δὲ ἀν-
 τὶ μετὰ δὲ, πληροῦμενοι ἅ. κηροῦμενοι, τρυφούμενοι ἅ. πυροῦμενοι. εἰς τὰς ια
 σημεῖοι τὸ ἐξῆς κονιάκιον εἰς τὸν ἁγίου ἀντίπαιον. Πρὸς τὸ ὄψωδες:
 Ἐφαρχῶν τῆν παικτονίαν κ' μαρτύρων, ἐν τῆν ἁγία ἰσοφείας καταχρῆται. ἰσοφείας
 Χριστοῦ χάριτες καὶ ἰσοφείας, ἰσοφείας ἀληθῶν κ' ὁδοῦ τῆν ὁδοῦ. ἰσοφείας αὐτῶν
 γὰρ ἡ ἀληθὴ στερρῆς, τὸν ἐλθρόν ἐκνευρήσας. Διό μεγαλοφῶνως κηροῦμενοι αὐτῶν, ἰσο-
 φείας ἀντιπαιον, τὸς ὁδοῦ ἰσοφείας σε φηροῦμενοι.

Βιβλίον τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός
περιέχον τὴν ἀρίθουσαν αὐτῆ ἀσασαν ἀκολουθίαν.

Ἐπι αὐτῆς θεογονίας κηκοσῶ πεντακκοσιοσῶ ἑξικοσῶ ὀχθῶ.

Μιμηταὶ ἔστι τοῦ Χριστοῦ¹

Ἐν ἀρχῇ. Ἐν ἀγιωτάτῳ ἀρχιερεὶ κωνσταντινουπόλεως νεασρῶν κν.
ρίῳ Διονυσίῳ, Ἰωάννης ὁ μινδόνιος εὐπράττειν.

Ἐν νοερῶν ψυχῶν δεῖον ὄμα λάμβανει βίβλους
καρισσοὺς ἀρχαίων γνώσεως αἰδίου.

Ἐν ἐνὶ δεῖα μέλη μαρτύρων μέλονται ἀδδην,

καὶ μοναχῶν ὄσιων τῶν τε καθηγεμόνων.

Ἄσασα γὰρ ὑπερῖχει πανθ' ἄσασα καὶ τῶνος ἄλλου.

καὶ δόνακας χαλκοί, ὅστις τε μερμινιστολός (κτχ. ὄμα ἐν 1582)

Ἐν τῷ: Μην Ἰαννουάριος εἴληφεν ὡς πῆρας . . .

Εἰς τὰς ἐπισημοὺς ἐορτὰς φέρει μικροσκοπικὰς εἰκόνας ἢ ἐκδοσεις αὐτῆς

1568-1569. Βιβλίον τοῦ φεβρουαρίου μηνός

περιέχον τὴν ἀρίθουσαν αὐτῆ ἀσασαν ἀκολουθίαν.

Ἐπι αὐτῆς θεογονίας κηκοσῶ πεντακκοσιοσῶ ἑξικοσῶ ὀχθῶ.

Μιμηταὶ ἔστι τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν ἀρχῇ ἐν τῇ β' σελίδι:

Ἐν ἀγιωτάτῳ ἀρχιερεὶ κωνσταντινουπόλεως νεασρῶν καὶ οἰκου-
μενικῆς πατριάρχῃ κυρίῳ Διονυσίῳ Ἰωάννης ὁ μινδόνιος ἐν κυρίῳ χαίρειν,
τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἑσχαθῶ; χρῆσοιὺν τῶ ἐξ σωτηρίας τῶ μαθητῶ
συνεινόντων (sic): εἰ γὰρ ὁ μακάριος Ἰακώβ νικτὸς καὶ ἡμέρας πατε-
κόσκειτο εἰς τὴν τῶ σοιμνίου φιλακίαν, πολλῶ μαλκον τὸν τὰς ψυχῆ
ἐμπεπτωτωμένον πᾶν εἰσμοχθον ἔρχον ἢ πᾶν εὐτελῆς, πάντα δὲ σοι-
εἶν ὁρὸς ἐν ὀρῶντα μέσον τὴν σωτηρίαν τῶ μαθητεομένῳ, καὶ τῶ
ἐκείθεν δόξαν γινομένην τῶ δειῶ, οὕτω δὲ καὶ σέ, δευότατε σάτρο, οὐκ
πῶνος, οὐτε ἄλλο τε βιάζει παρεκβῆναι τῆς συνεχοῦς ὁρὸς τὸ σοιμνι-

(Βιβλίον).

¹ Ἡ ὁρῶν, δευτέρα καὶ τελευταία σελὶς δι' ἑνὸς ἡμερῶν γραμμάτων. τὸ σῆμα
διὸς καὶ τὰ μνηστῆρα τῶ Βλαταδῶν. Ὅτε Ἰαννουάριος καὶ φεβρουάριος ἐν κείνῳ

4

Αἱ ἑρῶσαι τῶν Μηναιῶν ἐκδόσεις δὲν παρουσιάζουσι τὸν ὄγκον τῶν ἑ-
 μῶν, ὅσοις εἶναι μεταγενεστέρᾳ ἑρῶσῳ, ἀλλὰ μὲν τὰ συνη-
 ρα τοῦ Κύριε ἐκίραξα, συνήδης (πλὴν τῶν ἐπισήμων ἑρῶτων) σὲν ὑπάρ-
 χουσι οὐτε δοξαστικά οὐτε ἀποσεύλα, τίθεται ἀμέσως ὁ κανὼν.
 ἢ αἶνοι δὲ ἐλλείπουσι, σπανίως ὑπόσχει ἢ τὸ ἑξαποσιμλάριον. ὑπὸρ-
 κούσιν ὅμως αἱ τοπικαὶ διατάξεις. ἑγκατισσαρρήναι θανάτου, ὡς
 στε ἑσπικῶ: χρῆμα γὰ μὴ ὑπάρχει, διοίη ἢ αὐλαὶ αἱ διαφοροὶ περι-
 ωλώσει τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἡμέρας τοῦ ἑγίου ἢ τῶν ἐπισήμων ἑρῶτων.
 Αὐλαὶ μὴ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τοπικῷ τοῦ ἀγ. Σεβαστα, ἐξηφθῆσαν ἐν
 τῷ αἰε' αὐτῷ τοπωδίντων ἀσφαρήναι εἰς τὸ τοπικὸν τοῦ ἐξομομενά-
 χου Μάρκου, ἢ ἐπ' ἀγῶναι ὑπὸ τὸν κλασικὸν τύπον "ἀγὸν εἶδέναι", ἐνί
 αἱ τοῦ τοπικοῦ χαρακτηρισμοῦ δια διαφόρων φράσεων π.χ. Ἰστίον δὲ,
 δεῖ εἶδέναι, δεῖ γνῶσκων κττ. ἐνθά ὃ ἐνδοῦται σημειοῦσαι διὰ χειρὸς.
 Δὲν εἰσηχθῆσαν ἐν τοῖς Μηναιῶσι ἐκ τοῦ τοπικοῦ τὰ ἑρῶσῳ κείμενα, τὰ
 ἀλληλοῦσα, αἱ ἀποχτελεῖται τῶν ἑσπικῶν τῶν ἀγγελίου ἢ ἀποστολῶν
 τὸ κοινοῦ κττ. οἱ μακαρισμοὶ κττ. ἄλλο ὑπάρχουσιν ἐκ τὰ ἀλ-
 λα λειτουργικὰ εἰδητῶν? ἐν τῷ τοπικῷ σημειοῦνται σημειοῦνται αἱ
 μῆμαι τῶν ἀγίων οὐμίονον τῶν "τῶ αὐτῷ κττ.", ἀλλὰ τῶν τῆ αὐτῆ
 ἡμέρας" τῶν, μετ' ἐνδοκτικῶν τῶν λέξεων π.χ. "εἰς τῶν δ' εἰσπ.",

τοῦ ἁγίου ἑσπικῶν Βαβύλα, ἐπισκοπῶν ἀποστολῆς τῆς μεγαλῆς,
 ἢ τῶν αὐτῶ ἀγίων νησιῶν. ἢ τοῦ ἁγίου ἢ θεοῦ τῶν ἑρῶτων Μω-
 υσίου, ὅς ἑρῶσῳ τῶν ἐνσαρκῶν Χριστοῦ οἰκονομῶν ἐστὶν αὐτῶν.
 εἰς τὰς ε'. Ἡ ἀναμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος... ἑσπῳ τοῦ ἀρχαγγέλου
 Μιχαήλ, ἢ τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐδοξίου ἢ τῶν σὲν αὐτῷ ἀδελφῶν ἀγίων
 μάρτυρων.

¹ εἰς τὰς ἡ' εἰσπ. "εἰς τὴν λειτουργίαν... ἐν τοῖς μακαρισμοῖς ἐκ τοῦ κανόνος
 ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ β' ἡχοῦ, ὡδὴ γ' ἢ ε'. εἰσοδικῶν δεῦτε εὐσπικῶν τῶν τοπω-
 δίντων. Ἡ γεννησις σου δεσποτοῦ. Δόξα ἢ τῶν τὸ κοπάκιον."

² Βεσαίως τῶν ἑρῶσῳ ἐξηφθῆσαν ἑκατὰ διατάξεις ἀσπικῶν ἢ μνηστικῶν
 καὶ ἢ ἀποστολῶν τῶν ἐν τῇ κττ. ἡμέραν ἀκελουθία ἀναγνώσεων, τῶν νησιῶν
 π.χ. εἰς τὰς ε' εἰσπ. σημειοῦσαι: Ἰστίον ὅτι ἀποστολῆς τῆς ἡμέρας σχολάζουσι τὰ
 βεσαίως ἢ οἰκονομῶν κττ. ἢ τῶν ἀποστολῶν ἐν τοῖς ἀποστολῶν, εἰς ε' ἢ
 κττ. τοῦ αὐτοῦ κττ. ὅτι ἐν αἱ ἡμέρας ψάλλεται ἢ ἑρῶτῳ τῶν δεσποτοῦ
 ἢ εὐδοξίου σαυροῦ, οὐ ψάλλεται οὐτε μεσῶριον, οὐτε κανὼν ἢ κττ. ἢ τῶν

ὁ τελευταῖον διακινῶσας ἢ συμπληροῦσας τὸ τυπικὸν εἶχεν ὑπόψιν
 τὰ Μηνναῖα ἐν ᾗ ἀπὸ τῆς τοῦ τύπου ἐμφανίσεως ἀπορητισμένη μορ-
 φῆ αὐτῶν, εἰς ἃ ἢ συνήθως ἀναφέρεται. Διαφέρει ἐς κανόνας γενῶν
 ἀγίων, εἰς οὓς τὰ Μηνναῖα ἔχουσιν ἄλλ' ἀντ' ἄλλου ἢ διπλοῦ π.χ. εἰς τὰς
 ε' Σελ. Δύο τοῦ Ἰωσήφ, ὁ ἠρώτος πρὸς τὸ ἀνοῖξαι τὸ στήμα μ.χ. εἰς τὰς
 β' Μαΐου ἐπίσης τὸ Μηνναῖον συχηρὰ φροσῶσσια φρὸς τὸ ἐς γενναῖ-
 ον, ἢ ἀπόσυχα φρὸς τὸ χυροῖς ἀσκητικῶν, ἐνῷ τὸ τυπ. φρὸς
 τὸ ὅστε κῆτος ἢ αἰετοσυχον οὐσιν. ὡσαύτως κανόνα ἦχος γ' πρὸς
 τὸ ἄσωμέν τῷ κυρίῳ, ἐνῷ τὸ τυπ. ἦχος πλ. δ' πρὸς τὸ ὀρματηλά-
 τιν: ἀσπασίῳ προσκομίζων ἱσβαῖνον.

ἢ εἰς αἶλους Ἰμνευς π.χ. εἰς τὰς δ' Σελ. "εἰς τὸν σῖχον συχηρὰ
 τῆς ὀκλιήχου. Δόξα, ἦχος β'. Χαίρει φροφήται τέμεσι. ἢ νῦν θεοῦ.
 ἢν οὐδὲν ἔλε τὸ Μηνναῖον. εἰς τὰς ε' "εἰς τὸν σῖχον τῆς ὀκλιήχου.
 Δόξα ἦχος πλ. β'. οἱ ἀγγελοῖ σου χοροῖ. ἢ νῦν θεοῦ."
 εἰς τὰς η' Μαΐς "εἰς τὸν σῖχον συχηρὰ ἦχος β', πρὸς τοῖς ἐφρημῶν. πο-
 οῖς πνευματικῶς ἀνδρῶν. Δόξα. ἀναθεοῖν ἐν τῷ σῖνδρι. τὸ Μηνναῖον
 πρὸς τὸ ὄρε ἐκ τῷ ξύλου ἢ λόξα. αἰσόπολι χοιστοῦ.

εἶναι ποιεῖσθον εἰ ἐν τῷ τυπ. ἐπὶ ἐν ταῖς μεταῖς ιδιόμελα οὐδαμῶς μνη-
 μονεύονται, ἢ εἰς αὐτὸν οὐκ ἔσθαι ἐν τῷ ἐν τῷ ἑβραϊκῷ.

εἰς τὰς ε' τοῦ φροφήτου λαχαρία τὰ συχηρὰ φρὸς τὸ Ἑδωκαθ
 σημειωσιν δὲν εἰσάρχουσιν ἐν τῷ τυπικῷ, ἀλλὰ τὰ φρὸς τὸ ἰω του
 παραδόξου θαύματα ἀπόσυχα, εἶναι ἐν τῷ κύριε ἐκίκρα ξα
 εἰς τὰς ε' τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ. "εἰς τὸν σῖχον συχηρὰ τῆς ὀκλιήχου
 ἢ τὰ φάρσια εἰ ἔλε, ἦχος β'. οἶκος τοῦ εὐφραδά. Δεῦτε τὸν ἀρηγῶν" το
 Μηνναῖον ἔχει φρὸς τὸ τῷ οὐρανίῳ ταχφάιν. ¹

εἰς τὰς ζ' τὰ ἐν τῷ μινναῖῳ συχηρὰ ἐλόν σῖχον φρὸς τὸ ἰω του πα-
 ραδόξου θαύματος δὲν εἰσάρχουσιν ἢ ἢ τὰ ἀπόσυχα

¹ ἔχω εἰσῶπιον μου Μηνναῖκα τῆς Βενετίας τοῦ 1754, ἀποσὼν ἐπιδοθέντα
 ὑποσ. ἀπὸ καρμελλαίτη, δευροσῶν τὰ παλιότερα. εἰς τὰς ποιεῖσθον τῶν ἰω του

Εἰς τὰς η'. Ἐν β' Μηναίω ~~τοπ. διατάξις~~ ~~ὑπὸ~~ μικρὸς ἑσπερινῆ
δὲν ὑπάρχει· ἀλλὰ χεῖρον ἐν τούτῳ αἰ. διατάξις διὰ τὸ πρότερον
ὑψώσῃ Σάββατον καὶ Κυριακὴν τοῦ Μηναίου

Ἐν τούτῳ γ' τὰ ἐγκαινία τῆς ἀναστάσεως καὶ φροσύνη. Ἐν τοῖς αἰνοῖς
ἐν β' Μηναίῳ ἕτερα ἰδιόμελα ἦν. α' Ἰωάννου Μοναχοῦ, Ἐγκαινίου.

Εἰς τὰς ιδ'. Ἡ ὑψωσι τοῦ σταυροῦ. Ἐν τῇ εἰσαδῶν ἀνευ εὐαγγελίου. εἰς τὸ Μην-
ναῖον ἐν β' καὶ γ' δύο τὰ τελευταῖα ἰδιόμελα ἦν. δ' δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ
ῥήθῳ καὶ κατὰ τὴν ὑψωσιν τεσσαρα τελευταῖα εἰς π. λαβ. β'

Ἐν τὰς ιε' Νικητῆρα. ἀπὸ γ' κωνσταντίνου τοῦ ἀγίου, ἀπ' ἐκτελεστικῆς ἐφορῆς
τοῦ Μηναιῶν μόνον τῆς ἐκτελεστικῆς τοῦ ἀγίου (οὕτω καὶ εἰς τὰς ιε' τὸ κωνσταν-
τίνου καὶ ἐφορῆς παραλείπειται)

Ἐν τὰς ις'. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. τὸ ἄγιον φροσύνης Ἰωνᾶ καὶ τοῦ ὁσίου
Ἰωνᾶ ἑσπερινῶν, τοῦ πατρὸς Θεοφάνους τοῦ ἁγίου. Ἡ ἀκρόασις
ἐπὶ ἀκροφῶν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς ις' ἡμέ-
ρας ἀπὸ μὲν ἀρχαῖα φάσκει τὰ μεσσηρία καὶ τῶν ἰκετηρίων κα-
τὰ τὴν ὑψωσιν τοῦ σταυροῦ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὰς κζ' Σουλῆσι τοῦ Προδρόμου. Ἐν τὰ ἀπόσπαστα φροσύνη
πρὸς τὸ ἕλκω ἀποδείπνοι εἰς β' Μηναιῶν. Ταῦτα τὸ τοπ. ἀναγίρει
εἰς τοῖς αἰνοῖς. ἀπὸ τῶν ἐν β' Μηναίῳ πρὸς τὸ τῷ οὐρανίῳ τα-
γματῶν.

Εἰς τὰς κθ' Θείκῃς. ἀπόσπαστα πρὸς τὸ τῷ οὐρανίῳ ταγματῶν. (Μην.)
ἄλλοθι ἐκ τοῦ τυπικοῦ,

Εἰς τὴν α' ἐκδοσιν τοῦ ἐκδότου Σπινέλλου, ἢ τὸν δουρασίον κα-
ταβῆσαι πρόλογον ὁ αἰν. Ἐσπερινῶν, γενομένην β' 1548, δὲν ὑπάρχου-
σιν εἰς αἰ ἐν τῷ τυπικῷ τοῦ φροσύνη καὶ τοῦ ἀποδείπνου ἀπέ-
ρασαι, οὕτω εἰς τὴν β' τοῦ 1558, ἐν τῷ ὅρῳ αἰνῶν αὐτοῦ
(ἐν τῷ ὅρῳ τοῦ ἀποδείπνου) εἰς τὴν κατὰ τὸ ὑψωσιν καὶ ἐκδο-
σιν τῷ Σπινέλλῳ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου βασιλεῦς γενομένην β' 1582
ἐπιμετρία Γρηγορίου Μαλαξοῦ.

Εἰς τὰς η'. Ἐν ἑξῆς Μηναίῳ ~~τοῦ~~ διατάξις ~~ἡ~~ μικρός ἑοσφορῆς
δὲν ὑπάρχει· ἀλλὰ χεῖρουν ἐν τούτῳ αἰ διατάξις διὰ τὸ πρότερον
ὑψώσεως Σάββατον καὶ Κυριακὴν τοῦ Μηναίου

Ἐν τούτῳ γ' τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀναστάσεως καὶ σοφορῆς. ἕως τοὺς αἶνους
ἐν ἑξῆς Μηναίῳ ἕτερον ἰδιόμοιον ἦν. α' Ἰωάννου μοναχοῦ, Ἐγκαινίου.

Εἰς τὰς ιδ'. Ἡ ὑψώσις τοῦ σταυροῦ ἐν τῇ ἐξόδῳ ἀπὸ εὐαγγελίου. εἰς τὸ Μην-
ναῖον ἐν τῇ δευτέρῳ τὰ τελευταῖα ἰδιόμοια ἦν. δ' δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ
ἰδίῳ καὶ κατὰ τὴν ὑψώσιν τεσσαρὰ τελευταῖα εἰς πλαγ. β'

Εἰς τὰς ιε' Νικητῆρα. ἀπὸ γ' κοιτάκιον τοῦ ἀγίου, ἀπ' ἐκτελεσθῆς τῆς ἐορτῆς.
τὸ Μηνναῖον μόνον τῆς ἐκτελεσθῆς τοῦ ἀγίου (οὕτω καὶ εἰς τὰς ιε' τὸ κοιτά-
κιον καὶ ἐορτῆς παραλείπεται)

Εἰς τὰς κβ'. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. τὸ ἀγίου σοφορῆτος Ἰωνᾶ καὶ τοῦ ὁσίου
Ἰωνᾶ σοσιπύτερον, τοῦ πατρὸς θεοφάνους τοῦ σοσιπύτου. Ἡ ἀκρίτου-
στὸ ἀλλοῦ φαίνεται ἐν τοῖς ἀποδείξει. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς κβ' τοῦ
ἀλλοῦ μὲν ἀρχόμεθα φαίνεται τὰ μετέωρα καὶ τῶν ἰμετηρίων κα-
τὰ τὴν τῆς ὑψώσεως δευτέρου ἐν τοῖς ἀποδείξει.

Εἰς τὰς κγ' Σουλῆσις τοῦ Προδρόμου. ἕως τὰ ἀποδείξει προσόμοια
πρὸς τὸ ἄλλο ἀποδείξει ἐν τῷ Μηνναίῳ. Ταῦτα τὸ τοῦ ἀναγίρι
εἰς τοὺς αἶνους. ἀπὸ τῶν ἐν ἑξῆς Μηνναίῳ πρὸς τὸ τῶν οὐρανίων τα-
γραίων.

Εἰς τὰς κδ' Θείκῃς. ἀποδείξει πρὸς τὸ τῶν οὐρανίων ταγμα. (Μην.)
ἀλλοῦσιν ἐκ τοῦ τυπικοῦ,

Εἰς τὴν α' ἐξόδῳ τοῦ ἀποδείξει Ἰσπινέλλου, ἦς τὸν δευτέρου κα-
τὰ τῶν προλόγων ὁ ἀπὸ. Ἐσοφῆτος, γενόμενον ἑξῆς 1548, δὲν ὑπάρχ-
ουσιν εἰς αἰ ἐκ τοῦ τυπικοῦ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ διατάξις ἀκρί-
ταιαι, οὕτω εἰς τὴν β' τοῦ 1558, ἐν τῷ ὅρῳ αἰτῆς αὐτοδείξει
(ἐνιαχοῦ κατὰ τὸ ὁσφορῆτος) εἰς τὴν κατὰ τὸ ὑψώσεως τῆς ἐξόδ-
ου τῶν Ἰσπινέλλου ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου βασιλοῦ γενόμενον ἑξῆς 1582
εἰς τὴν εὐαγγελίᾳ Μακαρίου.

1612

Βιβλίον τοῦ Ἰαννουάριος (sic) μηνὸς πετ. (ωἰάνω)
Ἐνεύησεν. Ἐνε ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αχθ' κη.

Ἐν τέλει: - Μηνὸς Ἰαννουάριος ἐλέφεν ὡδε τέρμα.

Ἐνεύησεν, παρὰ ἀνωμλίῳ τῷ Πενέλλω αχθ' (sic)

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ

Ἰασηατα εἰσὶ τετράδια, πλήν τοῦ ρ, ὅσων εἰσὶ πεντάδιον.

Ἐκ τῆς συντάξεως καὶ ὀρθογραφίας τῶν ἐν ἀρχῇ καὶ τῶν ἐτέλει τῶν ἐκ-
ορδωτικῶν βιβλίων, συνεταγμένων, μανδάνειται τὴν λογίοντα αὐτῶν.

Εἰς τὸ Μηναιὸν τῶν προσεγέθησαν καὶ τὸ ὄρος τὸν πατριάρχων δι-
ονύσιον ἐπίγραμμα: Τῶν νοερῶν φυλῶν δεῖον πάμα λάμβανει βέλους.
Ἰωάννου τοῦ Μινδονίου, καὶ ἐκόντος τινὲς π.χ. τοῦ ἀγίου βασιλείου,
τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, Ἰωδοσίους τοῦ κοινοβιάρχου, μητ' ἀνω-
μίου, ἀθανασίου καὶ Κορίλλου, ἀγ. ἐυθυμίου, Θεολογῆς Τρημαχίου. Ἐπι-
νεῖνταῦτα παρατηρῆται βεβαιώσων. Τὸ σῆμα ἐν τέλει.

Ὁ Πενέλλος ἐφιλοτίχησεν καὶ ὑφαῖον πλαῖστον εἰς τὰ μηναιῶνα αὐτοῦ
Ἄνω ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἰς τὰς ἑξ ἡμέρας οἱ Εὐαγγελισταί, περιχλωσόμενοι
ὑπὸ ἀμπέλου. καὶ τὸ δένδρον τὸ κωνοειδὲς καὶ τὰ στοιχεῖα Α. Π.
καὶ τὸ χρυσίον ἐπιτελὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς.

1626

Μηνὸς φεβρουάριος.

Τοιοῦδὲς ἐνεύησεν παρὰ ἀνωμλίῳ τῷ Πενέλλω, ἀναλύμασι μὲν τοῦ
ἑαυτοῦ, ἐπιμελεία δὲ καὶ ὑποδιορθώσῃ Νικηφόρου ἱερομονάχου ἐκ Παλαιῶν

Κοινητῶν ἐπιπέδῳ. Ἐνε ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμεῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ αχθ' κη. Μηναιὸν εἰσὶ Χριστοῦ.

Ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία α β γ δ ε ζ η θ ι κ.

Ἰασηατα εἰσὶ τετράδια, πλήν τοῦ κ, τριάδιον.

¹ Βλῆσαι τὴν ἐξέλεξιν τοῦ τίτλου. ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸ σῆμα τοῦτο προσεγγίζοντες εἰς
τὸ Μηναιὸν τοῦ φεβρουαρίου, ὅπου καθιερωτῆ τῶν 100 ἐπιπέδων καὶ πλεόν, τὸ φεβρ.
καὶ τὸ γαυλαῖον ἔνε... δι' ἐρυθρῆς καὶ ἀνθῆς, ὡς καὶ τὸ Μηναιὸν κη.

Περιέχον τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς ἄσασαν ἀκολουθίαν

Ἐπισημαίνεται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς, ἀναλύματα μὲν τοῦ εἰ
 τοῦ, ἐπιμελία δὲ ἢ ἐπιδιορθώσι Θεοφύλακίου ἐροδίαχου τοῦ
 Ζανφουρνάρου.

Con privilegio. ἔτι ἀπὸ τῆς ἰσαρχικῆς οὐκομίας ἀχθ'

Ἰμνηται ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ.

Ἐν τέλει: Μὴν ὁ ἰαννουάριος ἐλίφεν ἔδδε τέρμα.

Ἐνετίπουν ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς ἀχθ'.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τὰς ἀκολουθίας.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ

ἄσασαν εἰσὶ τετράδια, πληρὴ τούτων, ὅσων εἰσὶ πεντάδιον.

εἰς τὴν εἰσομένην σελίδα οἱ ὑπὸ τῆς πατριαρχικῆς Διονύσιου
 εὐχολογίας τοῦ Ἰωάννου Μινονίς: τῶν νοσηρῶν ψυχῶν δεισνόμενα καὶ
 τὸ μὲν ἐξωτερικὸν πλαίσιον: ὁ Χριστὸς μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς
 εἰπόντες: ἄχ. βασιλεὺς, βασιλεὺς, πρόδρομος, Θεοδότης ὁ ποινο
 ἀρχὴ, ἀνώνιος, ἀθανάσιος ἢ Κυρικός, ἐυδύμος, Γεωργίου Στάβου
 Χρυσόστομος

ὄν σου μερίμνης, ὅτι ἐνθάδε διατρέβοντες εὐδοτεῖς σωτηρίας ἕνεκα τῶν
 ἡμετέρων πωσούντων ταυτασί τὰς βίβλους τῆ σὴ συναγωγῆς προ-
 σφέρουσιν, καὶ ἡ χαρακτῆρος οὐκ ἐνδοῦς ἡ διασθένει οὐκ κρήσου-
 σι· κάλλιστος γὰρ ἐστὶ ἡ ἁριστεύτατος πάντων τῶν πῶσων ὁ γε πα-
 ρών· ἔχει γὰρ εὐποιάνας ἀνδράσ σοφία ἡ ἀρετὴ τοὺς ἄλλους ἐπιπέ-
 χοντας ἡ Νικόλαον τὸν Μαλαξόν, ἁγιωτάτην Ἐλεγκίου, ὅπως
 πάση ἐπιμέλειᾳ αὐτὰς ἐν ἡρώτη διασθένει (sic). ἡ ἑρὸς τεύτοις
 τοῖς ἁριστεύτοις τῶν ἐργῶν, οἳ ἡ δαπάνης ἡ ἑσὼν οὐφειδόμενοι
 ὁσμηραὶ τὸ ἡμέτερον εὐεργελοῦσι γένος· ἵνα γούν λαμπροτέρα δε-
 φανῆ ἡ τούτων ἁριστεύματα ἡ ἵνα ταυτὶ τὰ μηνυτὰ μνησόντων
 λαμπύρουν, δέχου, συναγιώτατε πάτερ, ἡ κήρυττε (sic) τῆ εἰκου-
 ῖνῃ σοὶ γὰρ ὡς ἁριστεύου (sic) τῶν κριστικῶν ἁριστεύων προσφέρο-
 μεν· ἔρρωσο.

Ἰωάννου Μινδονίου τοῦ ἱατροῦ.

Ὅσους ἐπιχορηγούμενος βουσιήρια γράμματα ἔδωκεν.

βίβλους ταυτὰς φοῖος πωλύ χροῦσας ὄρα.

Ἄς μιν ἀπὸ παλαιῶν γραμμάτων ἀφαιρῆται μίγα δώρον
 χαλκοῖς συνδλίφας ἀνδρίας ὡδε τῶσσις.

ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία:

α β γ δ ε ζ η θ ι κ. ἅπαντα ἐστὶ τετράδια (τὸ σῆμα κηνάδης).

τὸ ἁρὸν μινυαῖον ἐπιπῶδη ἐπιτήσιν ἐν οἰκίᾳ κυρίου Ἰακώβου τοῦ
 Μογγίνου, ἔστι τῶ ἀπὸ τῆς εὐσεβείας οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡρώτη
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφξδ'

1566-1567 Βιβλίον τοῦ Νοεμβρίου μινυός

περιέχον τὴν ἁριστεύσαν ἀπὸ ἀσασαν ἀκολουθίαν.

ἔστι ἀπὸ τῆς διοχονίας χιλιοσῶν πιντακοσιοσῶν ἑξικοσῶν ἔκτω.

Μνησται ἐστὶ τοῦ Χρωτοῦ.

(Ὁ ἀνωτέρω ἀρὸλεχος τοῦ Μινδονίου ἀπὸ τοῦ τετρασίου).

ἐν τέλει: Νοεμβρίου μινυός ὡδ' ἔρρωσιν πέραν

εἰς τὴν α', τῶν ἀγ. ἀναρχύρων κοσμά ἡ θαυμανοῦ ἔχει ἡ τὸν ἀπόστολον

ἡ τὸ εὐαγγέλιον. ἔστι δὲ ἡ τοῦ Ἰωάννου Νάθαναι ἱστορίας· οἱ πρόλογοι μινυός

φρονουσι. Ἡ ἔκδοσις ἔχει εἰκόνας ἐν τῶν μινυάων ἡ εὐσεβείων ἑσφῶν. ἔχει ἀπόπε-

κτον πλαίσιον ἡ εὐσεβείων ἐν σῆμα Π με βραχίστερα τὰ πῆλη. εἰς τὰ ἀπὸ

περιπλοκῆται ὁ χριστός ἐν τῶν γῆνι, ἐλατῆρων ἡ θεοτόκος ἡ ὁ πρὸς ἑσφῶν,

κῆλῶ ὁ ἀγῆς ἡ κῆλῶς ἡ ἀγῆς ἡ κῆλῶς. ἀναρῶνται δὲ ἡ ἱστορίας ἀπὸ ἔκτω
 εἰς ὅλα τὰ ἁριστεύματα εὐσεβείων διὰ σταυροῦ ἡ ὁσφῶν τῶν ἀμείνων νευτέρων

Μην Ιαννουάριος ούτοσί (έρυθρά)¹

Τετύωσαι ἐνεύησι, ὡς τό σημείον τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς μακαρίας
καὶ ἀμωαρδένου Θεοτόκου Μαρίας παρὰ κυρίου Ἰωάννου Βασιλεῦτος τοῦ
ρικαινοῦ, ὅς ἐστιν ἐν λόδ χαρακτήρος τοῦ ἰδίου γραμματος τῷ σσινε-
λυῶ. ἀναλύμασι φῆν τοῖς ἐαυτοῦ ἐπιμαλῆα δὲ καὶ εὐαλορδῶσει Γρηγορίῳ
τοῦ βελαξοῦ

Χαιρε κεχαριτωμένη | εἰμὴν λόδ | Ἰδοῦ ἡ δούκη κυρίου, γίνονται
ὁ κυρίως ματὰ σοῦδ. | εὐαγγελικῶ. | θιοι κατα τὸ ρῆμα σου (έρυθρά)

Ἐνε ἀπὸ τῆς ἐνοσάρκου οικονομίας ἀφπθ.

Μημπαί ἴσαι τοῦ χριστοῦ (έρυθρά)

(ἐν τέλει Μην οἰανουάριος εἴληφεν ὡδε τέρμα.

Ἄσσαντα εἰσι τετράδια

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ.

Σῆμα ἐν τέλει Ρ Χ Β, Γ. συμπλεγμα.

Ἡ εἰσγραφὴ ἐντὸς πολυμόρφου ἀλασιῶ (ἀγγελιοι καὶ χερλαύται)
καὶ κομψοῦ ἐπιπίτλον καὶ ἐν ἐνοσάρκῳ κεφαλαίῳ

Ἡ ἐκδοσι αὕτη φέρει καὶ ἕκονας ἐν ὠροτορίῳ τῷ ἐορταφορμῆν ἀγίῳ
ἁγ. Βασίλει, Θεοφάνεια, ἡ βασιλῆου τοῦ χριστοῦ, Πρόδρομῆ, ἀγ. ἀντι-
νος, ἀδονάσις καὶ Κυρικῆ, ἀγ. εὐδερμῆος, Γρηγορίῳ ὁ θεολογῆ, Ἰωάννῳ
ὁ λευτόπορος, τρεῖς ἱεράρχαι

ἐν ἀρχῇ:

Τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιερεῖ κωνσταντινουπόλεως, νέας ρώμης καὶ οἰκουμένη
καὶ πατριάρχῃ κυρίῳ θεοφάνειῳ Ἰωάννης ὁ βυζαντινός ἡ ὠραῖπτος

Τῷ νομῆν ψυχῷ δεῖον ὡς μα λαμβανε βιβλῆος

παρωσους ἀρχαίμ γνώσεως ἀϊδίου

Ἐἰς ἐνὶ δεῖα φεῖτη μαρῶρῳ φεῖτωλαι ἀδδῆν

καὶ μοναχῶσῆν τῷ καθηγεμόνῳ.

Ἄσση γὰρ ὑπερῆει ὡσανδ' ἄσσημα καὶ τύπος ἄλλου,

καὶ δδῆσῆς χαλκοῖ δῆς τε φερρινοῦσῆος.

¹ εἰς τὰς πρώτας τῶν ἐκδόσεων τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα πλεονάζει καὶ οὐβρόνον οἱ τίλοι
ἦτοι ἀεὶ τῷ ἀγίῳ μνημαὶ τὸς καὶ τῶ ἐν αὐτῇ ἡμέρῃ σημειωθῆαι δὲ ἐρυθρῶ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰρ-
μοὶ καὶ οἱ παραβατοὶ καὶ ὡσῆσαι οἱ ἰπτικαὶ διατάξιμ

ἄγετε γυνὴν ἱερῶν ἁγιώτατοι, ἔξτε πάντες
ἀφανταῖς βίβλοι, ἀσμενοὶ αἰθερίαί, ἰ
οὐνομα γὰρ εἰσι γαῖα μέψεται οὐεῖ
καὶ δέειν ἔργων ἔξολος ἱστορίη.
καὶ ὡς ἰὼ ἀκιοδασιῶν ὅπλα καὶ χρήματα τ' ἀλώθη καὶ
Χριστὸς ὅσως ὡς ἡμῶν ὅπλον ἀείγει μένει.
Χριστὸς καὶ σοφίαν καὶ σοφίον καὶ ἡδεα διδούς,
ἔκλινας χρίζειν χρισμὰν δεοτάτων..
ὄργανα γυνὴν Χριστοῦ ἁγιώτατα μέψετε πάντες
— δεξομένοι ψυχῶν ἀσμενοὶ οὐρανόων.

καὶ ἡ ἐκδοσις αὐτῆς θρίδι τῶν π.χ. ἐν τῇ γ' οἰκ. ὁ βασιλεὺς
ἀντι εἰ βούλει

Βιβλίον τοῦ Μαρτίου μηνός

περιέχον τὴν ἐρέουσσαν ἀλλῶ ἀσασου ἀκολουθίαν
 Ἐνετίησιν, ὡρὰ πέρου, υἱοῦ τοῦ ἰωταί⁽⁵⁹⁾ Χριστοφόρου τοῦ ἱζανέτου
 αφπζ'

Μνηταὶ εἰσὶ τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ ὡραῖς ἐπιστηλίου η' ἐπὶ ης β' σελίδος ἢ ἐκκὶ τῆς σταυρώσεως.
 η' ἐν ἀρχῇ τῷ γνωστοῦ ἐπιτιτλον (τοῦ Νοεμβ. 1566-7). κὶ ἰσογραμ.
 μετὰ μὲν λέξεις ἰνδραῖ.

ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία
 α β γ δ ε ζ η θ ι.

Ἄσασα εἰσὶ τετράδια πλήν τοῦ ι, τριάδιον.

Σῆμα, τῆς καυόμεναι λαμπάδας ἐν τῷ ἀνδοπέκλῳ πλαμοῖς.

Ἄσθλησαν ὡρὰ τὰ παρὲμβλητα τοῦ Μαχαζοῦ.

1587-1588

Βιβλίον τοῦ Αἰορκίου μηνός

περιέχον τὴν ἐρέουσσαν ἀλλῶ ἀσασου ἀκολουθίαν,
 ἔτι ἀπὸ τῆς διοχονίας χιλιοσῶ πεντακοσιοσῶ οχδοεκοσιῶ
 εὐδῶμω (εἰς).

Μνηταὶ εἰσὶ τοῦ Χριστοῦ (τὰ ἰνδραῖ ὄσων η' ἄνω).

ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία
 α β γ δ ε ζ η θ.

Ἄσασα εἰσὶ τετράδια, πλήν τοῦ θ, ὄσων εἰσὶ πεντάδιον.

(τὸ ἀνωτέρω σῆμα τῶν 3 λαμπάδων)

Τὸ ὡρὸν μηναιῖον ἐτυσιώδη ἔννετίαις ὡρὰ τῶν κληρονομιῶν
 Χριστοφόρου τοῦ ἱζανέτου. ἀνακλήμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ, εἰρημικία δέ,
 διορθωθὲν ὡρὰ τοῦ ἐν ἱερέων Γεωργίου βλαστοῦ κρητὸς τοῦ ἐπονο-
 μαζομένου ψουσιαλέτου.

ἔτι ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀρκεῖ οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμεῖν Ἰησοῦ Χριστοῦ αφπζ'
 κ' εἰς ταύτας τὰς ἐκδόσεις παρνεύρεται η' ἢ μνήμη τῶν αἰσῶ τοῦ
 σταβάτου τοῦ λαφόρου μέχρι τῶν ἁγίων πάντων ἀναγραφῶν ὄσων,
 ἐν ἡ' ἐκδόσει τῶν μηναιῶν τοῦ Ἰωάννου Νουδανικῆ.

1791

Βιβλίον τοῦ Ἰουνίου μηνός κτλ. ὄσων ὁ Μάρκος ἀσασου

ἐν τέλει: Τὸ ὡρὸν βιβλίον τιτυσιώται ἐνετίησιν ὡρὰ τῶν κληρονομιῶν
 Χριστοφόρου τοῦ ἱζανέτου, ἀνακλήμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ, εἰρημικία δέ ἢ ἰσοδρα.
 ὄσων Γεωργίου ἱερέως, βλαστοῦ κρητὸς τοῦ ἐπονομαζομένου ψουσιαλέτου.
 ἔτι ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀρκεῖ οἰκονομίας αφπζα'.
 ἀγράφτος: α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ. Ἄσασα εἰσὶ τριάδια πλήν τοῦ λ, ὄσων εἰσὶ δία-
 διον

περιέχον τὴν φρέσουςαν αὐτῷ ἄσασαν ἀκολουθίαν.

Ἐντεῖνον, ἰσάρά πέφρου, υἱοῦ τοῦ ἰστίε Χριστοφόρου τοῦ ζανέτου

αφ 4 α'.

Μηνναί εἰσὶ τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τέλει: Τὸ ἰσάρῆν βιβλίον τετύποται κτλ. (ὡς ἀνωτέρω).

ἀλφάβητος: α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν. ἄσασαν εἰσὶ τριάδια

-ἐν τῶν εἰσγραφῶν φροματεῖνις κς κς εἰσωκρικῶν τῶν
μηνναίων τούτων. Ἐν τούτοις ἐπισημὰ ταῦτα ἀνεωπούντο ἀσῆς
πάντοτε εἶναι ὀλιγώτερα, ἰσάρ' ὅτι φανταζέται κς τὰ σφασμα-
τα ἢ τωπογραφικὰ ἰσροράματα. Ἐν τῇ ἀσῆδι προπαρίον ἀ-
... οἱ ἄσῆσι εἰσασῆσαν. ἰσρεῖαν ἔλαβον, ἰσρεῖαν δίδωσι (ἀνὶ δέ-
δουσι). εἰς τὸ γ' ὀλην εἰσοικῆσασαι, ἰσῆσων τὴν τριάδα, ἰσῆσ
ἢ ἀσῆσμος (ἀνὶ εἰσοικῆσασα)

1596. Μὴν φεβρουάριος οὕτος (ἐφρυδῶ).

Τὸ ἰσάρῆν βιβλίον τετύποτε (sic) Ἐντεῖνσι, ἰσάρά πέφρου, υἱοῦ τοῦ ἰστίε
Χριστοφόρου τοῦ ζανέτου, ἀναλήμασι κῆν τοῖς ἑαυτοῦ, ἐπιμελῆσῶν κς
ἐπιελορδῶσι Γεωργίου ἰσρεῖς θλατοῦ κρητός τοῦ ἑσπομαζομένου που-
νιακίτου (παρομοίως ἰσανακαμῆσῶν κς ἰσῆσ)

Ἐντεῖν ἀσῆσ κῆν ἰσῆσρχοῦ ἀκονομῆσ αφ 4 α'.

Μηνναί εἰσὶ τοῦ Χριστοῦ (ἐφρυδῶ).

Ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων παρὰ τάξιν ἀκολουθία:

α β γ δ ε ζ η θ ι κ

ἄσασαν εἰσὶ τετράδια, κῆν τοῦ κ, τριάδιον (τὸ σῆμα 3 λαμπε-
εἰς τὸ Μηνναῖον τῶντο ἰσνετο μεταρρῆσμοις τοῦ τῆσθ, ἰσθῆσ κς,
κς κς τοῦ πλασῆσ (ἐλκῆσθ ἐξ ἀρχαιοτέρων ἰσδῶσων τὸ κῆντ' ἀγγῆσ)
ἀνὶ κῆσῶσῶσ δῆ κς ἢ σῆσῶσῶσ, ἢ κς ἢτο ἰσκρῶσῶσ κῆν.

εἰς τῶν β' μινός εἰσῆσ ἐπιτετῆσ κῆν μῆκρῶσ εἰκῆσ κς ἰσῶσ
εἰς τῆσ ἰζ' ἢ εἰκῆσ Θεοδῶροσ τοῦ ἰσρεῖς (ἰσρεῖς) κς εἰς τῆσ κδ'
ἢ τοῦ Προφῆσῶσ

Ὁ φεβρουάριος (κῆντ' κῆν ἰσῆσ ἐπιγραφῶν) εἰσῶσ κῆν 1592
ἀλφάβητος: α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ. ἄσασαν εἰσὶ τετράδια. κῆν τοῦ
ν ἰσρεῖς εἰσὶ τριάδια.

Βιβλίον τοῦ Ζουλίου μνήος
περιέχον τὴν ὠρεΐσουςαν ἀὐτῆς αἰτίας ἀκολουθίαν.

Ὑποθεδὲν ὡφὰ ἀντωνίω καὶ Πινέλλω καὶ ὡφὰ Θεοφάνους ἱερομονάχου τοῦ Ξενακίου ἐπιμελεῖς διορθωδέν.

Ἐνετίηεν, ἐπι αἰεὶ τῆς θεογονίας, αχζ'.

Μηνβαί ἐστὶ τοῦ Χρωτοῦ¹

Ἐν τέλει: Ὁ ὡφὰν βιβλίον τεύεται ἐνετίηεν ὡφὰ ἀντωνίω καὶ Πινέλλω, ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ, ἐπιμελεία δὲ καὶ διορθώσει Θεοφάνους ἱερομονάχου τοῦ Ξενακίου. Ἐπι αἰεὶ τῆς ἐνοσέρκου οἰκονομίας αχζ'.

ἀφάβητες: α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν. Ἄσπανα εἰσὶ τριάδα. εἰς τὰς ι'. "οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήκου καὶ τῶν ἁγίων οὐδὲ ἡ ἀκροστικῆς Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου (γραφε μοναχοῦ).

Ἐστὶς ιε'. "Χρὴ εἰδέναι ὡς ὅτε μετὰ τῆς μηνίηεν τῶν ὡφὰντεν ἁγίων ἦλοι μετὰ τὰς ιε' τοῦ ὡφὰντος μνήος τῆς ὠρώτη ἐρχομένη περιεχὴν φάλλον τῆς ἀκολουθίας καὶ ἁγίων πατέρων. (τῶν β οἰκ. συνόδων. οὐδὲ ἡ ἀκολουθία ἐστὶ ὡφὰντος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως φιλοδία. Ἰστὶον ὅτι ἡ ὡφὰντος ἀκολουθία φάλλεται οἷα κυριακῆ τῶν αὐτῶν καὶ γ' τοῦ ὡφὰντος μνήος, εἰς τῆς ιδ'." Ἐπι τῆς ὡφὰντος τῆς ε' μετὰ τὸ Πάσχα κυριακῆς. Ἡ τοῦ φιλοδία τῆς ἀκολουθία ἐστὶ πᾶν ὄφιν τῆς Δ' καὶ ε' μόνον ἕνωσιν. ἦλοι τὰς παρακλήσεις μονοφυσιτικῆς καὶ μονοθελητικῆς γενομένης. Τὸ δὲ Μηνβαίον τῶν ἀδελφῶν (1905) ἀναφέρει τὸ σημεῖον εἰς τῆς 13 τοῦ μνήος καὶ μόνον τῆς Δ' σίνουδον.

507 Βιβλίον τοῦ Αἰγίουστοῦ μνήος (κτλ. ὡς ἄνω)

Ἐν τῆς (ὁμοίως ὡς ἄνω). ἀφάβητες.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο. Ἄσπανα εἰσὶ τριάδια πλὴν τοῦ ο, δυάδιον.

Σημεῖα δὲ ὄφιν δυσανάδεις μετὰ κενουεῖσους κέρμεις ἐπὶ τ. κ. εἰς

607: Βιβλίον τοῦ Μαρτίου μνήος κτλ.

Ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων παρακλήσεις ἀκολουθία: α β γ δ ε ζ η θ ι.

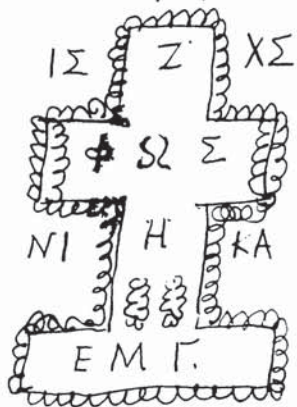
Ἄσπανα εἰσὶ τετράδια πλὴν τοῦ ι, τετράδιον (σημεῖα ὡς ἄνω)

λεῖπει τὸ ἐξώφυλλον ἐν ἀρχῇ. καὶ ἡ ἐκδοσις αὐτῆς οὐδὲν τῶν τῶν Μαλαζοῦ ἐχει.

¹ τὰ νῦν γραμμίζόμενα εἰσὶ γηγραμμένα δὲ ἐν ὄφιν μελαίνης

Μὴν Σεπτεμβρίου οὕτως

Ἐπισημαίνεται ἐνεῖναι παρὰ φραγκίσκῳ τῷ Ἰουλιανῷ, ἀνακλιμασι
 καὶ διορθώσει κερσοῦ ἑρμανούηλ τοῦ Πλωζωνίου.

Ἐπι ἀπό τῆς ἐνορχου οἰκονομίας τοῦ κυρίου καὶ δεοῦ καὶ σω-
 τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἀφ' ἑ'. (ἐπὶ τῷ 6' στοιχείῳ):

τῷ παναρχωτάτῳ ἀρχιερεῖ κυρίῳ Διονυσίῳ πατριάρχῃ κωνσταντι-
 νουπόλεως, τῷ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήτορι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γένους, ἀνω-
 γος ὁ ἑσάρχος ἐν κυρίῳ καίριον.

Ἐξέστωσαν τῷ σωφρονεῖν θουλομένῳ κτλ.

τέλος: εἰς τὸ ὑγιέσιματον διορθωδέντα ἐκ τῶν ἐφορτίων διεφθορότητι
 σωρωτώων. ἔρρωσο.

Ἰωάννου χιού: ὕμνος ἀετῶν κατίων τὸδε μέρομερον ἔδτος καὶ.
 Μεθ' οὗ ἡ σταύρωσις τοῦ χριστοῦ, ἀποὺ οἱ ἄγγελοι κρατοῦντες κωπέ-
 λα, συνάγουσι τὸ ἐν τῷ παρφομένῳ χειρῶν αὐτοῦ ρίον αἶμα.

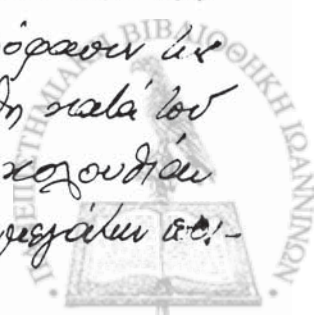
καὶ αἱ ἄγαι γυναῖκες καὶ οὐ μωδὴλῆ καὶ αἱ ἄγαι γυναῖκες κλειούσαι.
 Ἐν τῷ: Μὴν ὁ Σεπτεμβρίου ἐκλήφην ἠδε ἔρρωσο. (ἀτεκνα)

Ἡ τῷ τετραδίου κατὰ τάξιν ἀκολουθία
 α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ.

ἄσπαντα εἰσι τετράδια πλην τοῦ ξ τριάδια:

Ἐπισημαίνεται ἐν Βενετίας παρὰ φραγκίσκῳ τῷ Ἰουλιανῷ ἀφ' ἑ'.
 Ὁ τῶνος ὀλίγον ζωηρότερος καὶ τὰ στοιχεία ἐπιπληνῆ.

Εἰς τῷ ἔκδοσιν ταύτῃ ὁ Πλωζώνιος ἀσέβατε πάντα τὰ ὑπό τῶν
 Μαζαροῦ εἰσακθέντα. συμφορῶν ἕνεκα πρὸς τῷ ἀσέβατον ἕνεκα
 Μεγ. ἐκκλησίας: αὕτη μετὰ φριμύτητος κατηνέχθη κατὰ τῶν
 ταχθέντων τὰ διακεκλιμένη τῷ ἐκκλησιαστικῇ ἀκολουθίᾳ
 καὶ τὰ ἀναμείξῃ τὰ ἐαυτοῦ παθήματα πρὸς τὰ τῷ μεγάλῳ ἐπι-
 ητῷ, ἀσέφ' ἢ κακοποιῶν εἶσαι ἀμείμιτα.

Ἐν τῷ β' σελίδα ὡραῖον ἐπιτίτλον ζ ἢ ἀφ' ἑρῶσι πρὸς Διονυσίου τὸν οἶκ.
πατριάρχην. (Οἱ γνωστοὶ σέλοι τῶν Γω. Μινδόνις:

Τῶν νοερῶν ψυχῶν δεῖον ἰσῶμα λαμβάνει βιβλίου κτλ.
Ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων κατά-ἄξιν ἀκολουθία

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ

ἄσπαστα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ ξ, ὅπερ εἰσὶ διὰ δια.

-Ἐτυμώδη ἐν βενεταῖς παρὰ φραγκισμῶν τῶν Γουλιανῶν, ἀναλύμα.
σι ζ διορθώσε κροῦ Ἐμμανουὴλ Γλυνζανίου ἀφ' ἑ.

1596

Νοέμβριος οὐροσι κτλ. (ὡς ἄνω)

Ἐτυμώδη ἐν βενεταῖς παρὰ τῶν κληρονόμων φραγκισμοῦ τῶν (sic) Γουλιανῶν.
ἀναλύμασι κτλ. (ὡς ἄνω).

Ἐπι ἀπὸ τῆς ἐπιτομῆς οὐρονομίας τοῦ κυρίου ζ θεοῦ ζ σωτήρος ἡμεῶν
Ἰησοῦ χριστοῦ ἀφ' ἑ.

Ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων κατά-ἄξιν ἀκολουθία:

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ.

ἄσπαστα εἰσὶ τετράδια πλὴν τοῦ ρ, ὅπερ εἰσὶ πεντάδια (ἦτοι 10 φύλλα)

Ἐτυμώδη ἐν βενεταῖς ἐπι... (ὡς ἄνω) ἀφ' ἑ.

Ἐκδόσεις ἐπιτομῆς τοῦ κειμένου ὡραῖαι. ἔργοι ἀνάργυροι Κοσμά, ζ Σαμμανός,
τῶν ἀρχαρίων, χρονολόγησις, ἀποστ. φιλικῶς, εὐαγγ. Μαρδαῖα, ἐπιτομῆς
δια κε θεοτόκου, ὅγια ἀικατερίνα, ἀποστ. ἀνδρίας

ἀνεκαθίστα ἡ τέχνη, πλὴς ἰσοῦτα παρεκείθη δὲν, γνωρίζω τὸν ἐνεκὼν.
 Ο Νομβρίος οὗτος ἔχει τὸ ἀσσοκορυφώμα τῆς τοῦ δὲ τοῦ Μαλαζοῦ, ὡσεὶ δὲ
 μὴ ἴσκει τὰ ἀσσοκεδένια ἐπὶ τοῦ βιβλίου, ἀσσοκεδένια ἢ ἐν ἀσσοκεδένια ἐν τῷ
 Μακαριωτάριον, ἐλεγχτήρια ἐς τὰ εἰσόδια τῆς δεσποτικῆς ἢ εἰς τὴν με-
 γαλομάρτυρα αἰκατερίναν. ὡς ταύτην ἢ κανὼν ἢ συμπραξίον. ἢ
 αἰσοφ γαλλοῦται ἐς τὴν λέξιν.

Ἐν τέλει: α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ

Ἐσσαντα εἰσι τετράδια (τὸ σῆμα τοῦ Κοινοῦ).

Τοῦτο τὸ μνηαῖον ἐκτέθη ἐν βενεζιαῖς τῆσιν μετ' ἐπιμελείας, ἐκ τῆς Γρηγορίου
 τοῦ Μαλαζοῦ, αἰτήσιν κυρίου Ἰακώβου τοῦ Λεοκίνοῦ. ἔτι τῶ ἀσσο τῆς ἐν-
 σάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἢ τοῦ ἢ σωτήρος ἡμεῶν ἡτοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἧς
 ἢ μὴν ἀποκρίω ἢ.

~~Μάρτιος (λείπει τὸ ἐξωφυλλον)~~

~~Ἐν τέλει. Ἡ τῶν τετραδίων παρὰ τάξιν ἀκολουθία~~

~~α β γ δ ε ζ η θ ι~~

~~Ἐσσαντα εἰσι τετράδια πλὴν τοῦ ι, τριάδιον.~~

~~Τὸ σῆμα δώδρον δασανῶδες, μὴτὰ ὡραῖα πλεονάζει~~

~~Οὐδὲν τῶν τοῦ Μαλαζοῦ ἀσσοκεδένια ἔχει.~~

Τοῦ Δεκεμβρίου μνηαῖον τῆς ἐσοχῆς ταύτης ἀσσοκεμνον ἔσσαντα ἐν λαύρα
 ἀπὸ τοῦ ἑ' κανόνος ἢ τοῦ ἄγ. Νικόλαου, τοῦ κατ' ἀγράφτον συνταξιμῆς,
 ἔχει ἄλλον ἢ ἦλον α', ὡς τὸ ἰσθμὶν ἐπὶ τὸν οὐδ' ἢ ἀσσοκεδένια

Σὺν Νικόλαῳ τῆς δεσποτικῆς βίβλου ἢ ἰσθμὶν ἀσσοκεδένια.

Τὸ μνηαῖον δὲν ἔχει τὸ α' ἐξωφυλλον.

Μαῖος (λείπει τὸ ἐξωφυλλον).

Ἐν τέλει: Ἡ τῶν τετραδίων παρὰ τάξιν ἀκολουθία:

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ.

Ἐσσαντα εἰσι τριάδια, πλὴν τοῦ ι, τριάδιος. (σῆμα Κοινοῦ)

1602-1603

Μηνὸς Σεπτεμβρίου

οὐροσί

} ἐρυθρά

Ἐπιμελῆς ὑπάρχει δομινίην καὶ Ἡπειρωτικῶν, ὡς οἱ τῶν τοῦ Βασιλῆως.

Ἐπιμελῆς καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιμελῆς οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

αχβ'.

Ἐπιμελῆς αὐτὸς τῆς ἐπιμελῆς οἰκονομίας αχβ' (ἐπὶ τοῦ πλαισίου)

Μικραὶ εὐαγγ. τοῦ Χριστοῦ (ἐρυθρά)

Ἐν τέλει: Μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐλήφθη ἕως τέσσαρα αχγ'.

(σημα, ἐν συμπληρωμα γραμματικῶν ὡς ἐπὶ τοῦ Βασιλῆως)

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ

ἑαυτὰ εἰσὶ τετράδια.

Ἡ αὐτὴ ἀνεκτος σκῆπτρου τοῦ κυρίου ^{ἡ τῶν τῶν κυριότητων} τοῦ φραγκίσκου Ἰουλιανῆ
ἐπιτελεῖ ὡραῖον: δύο ἄγγελοι ἀφ' ἐνός κρατῶντες πέφανον ἡ ἄν-
των (ἡ ἀνδρῶν) ἀνδρῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ διδάσκων διδάσκων τῶν μαθητῶν
τὰ στοιχεῖα τοῦ σχήματος ^{τῶν κυριότητων} τοῦ φραγκίσκου Ἰουλιανῆ, ἀλλὰ γελο-
φυσίοντα.

Ἐν ταῖς δ' ἀγ. Βαρβάρα καὶ Ἰωάννης Βαρβαρῆς, ἐν τούτοις ἐφορῶν-
ται εἰκὴν τῶν ἀγ. αναρχίου Κοσμά καὶ Δαμιανῶ

Ἐν ταῖς ε' Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, εἰκὴν τοῦ εὐαγγ. Μαρκαίου.

Ἐν ταῖς ς' ἀγ. Νικόλαος, εἰκὴν τοῦ ἱεροσολίμου Φερδινάνδου

Ἐν ταῖς θ' ἀγ. Ἄνα, εἰκὴν τὰ εὐαγγ. Λουκάου. Ἡ αὐτὴ καὶ ἡ ἀγ. Ἰωάννης

Ἐν ταῖς ιβ' ὁ ἄγιος Ἰωάννης, εἰκὴν Ἰωάννου τοῦ ἀσκητοῦ

Αἱ εἰκόνες αὗται ἐκτίθησαν ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν κυριότητων
φραγκίσκου καὶ Ἰουλιανῆ Πλαίσιον τὸ γνωστὸν ἀγγελοφόρον.

Πανοσιωτάτω ἀρχιερεῖ Κυρίῳ θιονυσίῳ Παστριαρχῇ Κων-
 σταντινουπόλεως, τῷ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι τοῦ ἑλληνι-
 κοῦ γένους, Ἀντώνιος ὁ εὐπάρχος ἐν Κυρίῳ χαίρειν. —

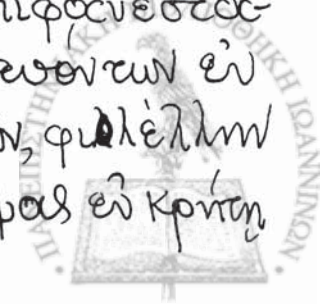
Ἐξεστὶ παντὶ τῷ σωφρονεῖν βουλομένῳ θεσπέσιε πα-
 τερ, ἀναβιβάσαντι τὸν λογισμόν εἰς τὴν περιωπὴν εὐνῶ τῆς
 ψυχῆς ὑψηλοτάτη, περισκέψασθαι καὶ περὶ τὸν ἀνθρώπι-
 νον βίον, ὅπως εἰσὶ θορύβων μεστὰ, ὅπως κουφότατα
 καὶ μετὰ βολῆς καὶ ἀπιστίας· εἶτα ὀρθῶς κανόνι χρῆσα-
 μένῳ τῷ λογῷ, κρίνειν καὶ ὑλὰς τοῦ βίου· καὶ τέλος εὐρεῖ-
 σθαι μὴ τὴν μηδὲν ὑγιᾶν καὶ στασίμων ἔχουσιν, ἀλλὰ
 τὴν ἀληθῆ καὶ βελτίονα· ταύτης δὲ μὴ ἀφίστασθαι μέ-
 χρις εὖ τὸν πλοῦν διανύσαντι ξύμπαντα τὸν τοῦ ζῆτι καὶ
 τὰς ἐν αὐτῷ κήρας ἀποφυγόντι, πρὸς τὴν εὐνῶ μακαριστή-
 τα γένηται· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τύχη ἐπιρραία, ἢ φθόνῳ βασικά-
 νου τινὸς δαίμονος· ἢ εὐχὸν καὶ διάσει μὴνῆμα θεῶν, τό-
 ρινος ἡμῶν μηροῦ δεῖν ἅπαν, τὸ σὺν τὸν ἡτύχηεν, ὡς ἅμα
 τοῖς ἐκτὸς λεγομένοις ἀγαθοῖς, εἰπεσθῆν ἤδη καὶ τῶν τῆς
 ψυχῆς, οὐ δύναται ῥαδίως οὔτε τὸ τῆς διανοίας ὄμμα
 πτερῶσαι σχεδὸν σὺδεῖ, οὔτε τὸν λογισμόν μετεωρήσαι
 πρὸς τὴν τοῦ βελτίονος θέαν· ὅθεν συμβαίνει τῶν τῆς ψυ-
 χῆς ἀγαθῶν αἰσθητικῶν ἡμῶν, τῷ μῆνῳ μόνῳ προσέ-
 χεν σώματι· καὶ λοιπὸν ἡμῶν γίνεσθαι τὸν ἀπολαυστι-
 κὸν καὶ πρὸς ἡδονὴν ἀποκλίνοντα βίον· ὅς δὴ τὴν ἐσχά-
 την ἔλαχε καὶ ξυν· ἀρχιθύρος ἂν τῷ βουληματώδει· ἐν αὐ-
 θεν ἔριδες, φθόνοι, ἐπιβουλαί· ἐντεῦθεν φιλαργυρία, ἐναυ-
 σχηταί· ἐντεῦθεν τῶν λοιπῶν κακῶν ὁ σωφρονεῖν παντὶ τῷ γέ-
 νει τῶν ἑλλήνων· τί γάρ εἰς καὶ γίνονται ἑλεεινότερον ἀνθρώ-
 που ἀμειρήσαντος τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν, πανοσιωτά-
 τε δεσπότης; πῶς σὺ τυφλοὶ τῆς ψυχῆς καὶ λέγοντο καὶ
 κατ' ἀλήθειαν εἶεν, πάντες οἱ πσευδεῖαι καὶ μαθήσαντες
 ἔρημοι· ὡς περ γὰρ κόφως, φασὶ πάντες· οἳ γε τὴν ἔχοντες
 τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ἀσφάλειαν παρασιμενεῖται καὶ
 κατὰ πορεύεσθαι, οὕτως ἡ μαθησις ἀνθρώπων, καὶ
 μὴ σφαιλλεσθαι καὶ παραπαίειν ἐν βίῳ· αὐτὸ δέ,

τό τῆς μαθήσεως φῶς, οὐκ ἔστι τῶν φύσει γνωμένων, ὡς περ τοῦ
 τῶν ὀφθαλμῶν εὐθύς τεχθέντων ἡμῶν παρὰ τῆς ^{φύσεως} κορηγοῦμε-
 νοι. ἀλλ' ἔσαι κτητόν· οὐ μέντοι γε ὄντιον, ἀλλά πόνω καί
 χρόνῳ θηρεούμενον, καί δεξιότητι σοφωτάτων ἀνδρῶν
 ποδηγετούμενον, καί λόγῳ τῆς ἀληθείας διαδιδόμε-
 νον τῆ ψυχῆ· ταῦτά τῆ φωτίζω πυρούμενη ψυχῆ, ἀνοσι-
 μνήσεται τῶν ἐαυτοῦ ἀγαθῶν, καί πάραθε μὲν ἀξεται
 πρὸς τὰ ἀρετά· εἶτα τούτων ἐμμερατῆς δι' αἰουήσεως γνω-
 μένη, τυγχάνει τῆς ἀληθείας· ἔσθ' ὁ δὲ κοστά τὸν ὀρθὸν λόγον
 ἐαυτῆς οὐσα, οὐδέ ποτε τοῦ λοιποῦ σφάλλεται· οὕτως ἀνδρῶν
 γινόμεθα, οὕτως δίκαιοι, οὕτως σάφρονες, οὕτως φρόνησοι, οὕτως
 θεωρητικοί· τειοῦται δ' ὁποῖοσα ἡμᾶς κατὰ τὴν ἐαυτοῦ
 εἰκόνα καί ὁμοίωσιν ἐξ ἀρχῆς ἐδημιούργησε· νυνὶ δὲ τί
 τοῦτο θεοπέσειε πόττερ, τό περὶ ἡμᾶς ἀτύχημα· τῶν ἐπιταῶν ἀ-
 φηθέθημεν ἀγαθῶν, ἔστω καὶ τὰ ἀπενθαλόμεθα,
 καὶ οἶμοι, καὶ κτήματα, καὶ κῶρον ἀπασσας, καὶ ἀρχῆν
 οὐδέν θαυμαστόν· ταῦτα τύχῃ ἀγαθῆς γίνεσθαι πεφυμέ-
 τα καί ἀπορίνεσθαι· τίς καὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐούλησεν
 ἔσθ' εἰ; τίς καὶ τῆς δυνάμεως ἀπώλεσε; τίς ἀφείλε τὸν ὄρθον λό-
 γον; τίς ἀφείλε τὴν ἀρετήν; τίς πολιτείαν ἐπιστήμην; τίς δίκην γῆσον
 καὶ νόμῳ; τίς τὴν ἐπινοίαν θείαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀνακατα-
 θέσαν εὐγένειαν ἔσβεσε; τίς ἀπετύφλωσε τὸν νοῦν; τίς
 βαρβάρων ἀγριωτέροισι ἐποίησε; τίς θρησκάτων ἐλεεινο-
 τέροισι; πόττερον ἢ τύχη; καί μὴν αὐτὴ τῶν ψυχικῶν δυνά-
 μεων οὐδεπόθει· ἄρ' οὖν ἡθεὶς πρόνοια κατημέλησεν
 ἡμῶν; καί μὴν αὐτεξουσίους ἐξ ἀρχῆς ἐδημιούργη-
 σε· καί τό θεῶν οὐ μεταμύεται· οὐκοῦν ἦν ἑλλήνων
 παῖδες εἰμαρμένῃ φασίν, αὐτὴ κόχενος ἡμῶν κατηνάμ-
 κωσεν· ἔλλ' οὐδέ καὶ αὐτὴ τῶν ἐφ' ἡμῶν ἐφάπτεσθαι λέ-
 γουσι· τίς γοῦν μέμφεσθαι δεῖ; τίνας ἡμᾶς ἀδικεῖν
 ἐρεθμεν; πάντα οὐδένα· οὔτε βαρβαρον, οὔτε ἑλλη-
 να εὐαίτιον, ἔχων εἰκόλ· οὔτε πολίτην, οὔτε ξένον, οὔτε
 αἰσῶν οὔτε ἀγροῖον, οὔτε ἄλλον κενὰ τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 γαθῶν· οὐ ληστήν, οὐ κλοπεύτην, οὐ κακοῦργον οὐδένα· ἡμῶς αὐτοὶ ἐχθροὶ καὶ λησταὶ καὶ κλοπεύται·

οὐ τὸν κλοπεύτην, οὐ τὸν κλοπεύτην, οὐ κακοῦργον οὐδένα· ἡμῶς αὐτοὶ ἐχθροὶ καὶ λησταὶ καὶ κλοπεύται·

ἡμεῖς τὸν θεῖον σπυθῆρα, τὸν καὶ ψυχὰς ἡμῶν ἀνακρίθεν-
 κα, σβεννύομεν ἡμεῖς τὸν ἀνθρωπισμὸν ἀπαλέσσαμεν. ὁ-
 και γὰρ ἑαυτῶν ἀμελάμεν, τί δεῖ προσδοκᾶν ἄλλο; ἢ καὶ
 μὲν ἀμπέλους δοκοῦμεν μὴ δύνασθαι, μήτε καλὸν μή-
 τε πολὺν οἶσιν εἶναι, ἂν μὴ καλὰ ἐπιμεληθῶσι παρὰ τῶν
 γεωργῶν ἀνδρῶπων δὲ μήτε καλὰ στραφέντος παρὰ τῶν χειρῶν
 σαέντων, μήτε προσκόντως παρὰ διδασκαλίας παιδευθέν-
 τας, σώζειν δύνασθαι καὶ αὐτῆν γε εἴη ἐν ὁδῷ προσηγορίαν;
 γελοῖσιν τούτο, καὶ πείρα παντὸς ἀτόπου παρ' ὅμῳ καὶ ἤθε-
 σιν ἀχθεῖς, καὶ μὴ μαθῶν μετριότητα, ἀλλ' ἀρπιάζων καὶ
 ληστεύων καὶ διασπῶν καὶ φονεύων, εὐλύτως, ἀλλ' εἰς ἄνθρω-
 πος; παρ' ὅ χαίρων καὶ ἠδονῶν καὶ λαυροφραγῶν καὶ κατ'
 εὐαίστην μεθύων, σὺχσῖρας, ἀλλ' εἶνα; δεῖ πάντως τὸν κα-
 λὸν καὶ ἀγαθὸν ἐσόμενον εἰς ἀνδρῶπων^{ἀνδρῶπων} ἐπιμεληθῆναι ἑαυτοῦ,
 καὶ προπαρασκευάσει εἴη ψυχὴν. τραφῆναι δεῖ κα-
 λῶς εὐθὺς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, παιδευθῆναι, διδασθῆναι.
 αὐτὰ μόνον ποιεῖ τὸν ἀληθῆ καὶ τέλειον ἀνθρωπὸν οἱ γονεῖς,
 καὶ γινώσκει μόνον ὅτιες αἴτιοι, ἂν ἄλλως εὐφροντίσωσι τῶν
 τέκνων, ἢ κλοθεῖ, καὶ ἠμιτελῆ καὶτα διασπένει, ἢ οὐδ'
 ὅπως τελεσφορεῖται. ἐπιμεληθέντες δὲ καὶ θρέψαντες τὰ
 σώματα μὲν διασώζουσι, καὶ παῖδας ἔχουσι, ζῶσα τι-
 να ὀλοκλήρωσι τῷ σώματι μόνῳ. τί δὲ τὸ ἔσθῃ; ἐν φρένας
 ἔχουσι, διδασκαλίας καὶ σοφῶν ἀνδράσων ἐπιτρέπουσι
 καὶ σφῶν γνηθῆματα: οἱ δὲ λαβόντες, εὐτρέφουσι εἴη
 ψυχὴν καὶ ρυθμίζουσι νηπιάζουσας, καὶ τὸ φατὸ
 παρὰ καὶ αὐτῶν ψυχῶν μετοχετεύουσι καὶ ἐμείνων.
 εἰθ' οὕτως ὀλοκλήρωσι. ὁ αὖτ' ἔσθῃ γίνεται ζῶον καὶ τέλειον, μη-
 δένος ἐπιδεδῆ, φυτὸν οὐράνιον, θεῖον ὅτιως ἀπόσπασμα εὐπρη-
 νές, καὶ χαμαίδηλον, ὡς καὶ λοιπὰ τῶν ζῶων, ἀλλὰ κατὰ τὸ
 ἔσθῃον καὶ ἐπιτελήσει, ἂν θεωρῶν, ἐπιτερωμένον, ὄξυ-
 πές περιφερόμενον ἐν τῷ αἰθέρι; ἐποπτεύει καὶ εὐρησάν-
 τα παθήματα, καὶ καὶ ἐν οὐρανῶν^{οὐρανῶν} θεῶν δημιουργήματα.

οὐκ ἔτι εὖσον εὐυλον, ἀλλὰ θεῖον καὶ ἀθάνατον· τοιοῦτου
 ἢ ἑλλάς εἴφεν ἀνδρα πάλαι· καὶ δὲ, ὡς τῆς ἀφορίας·
 οὔτε βούλομαι, οὔτ' ἔχω λέγειν μῆτι μετέβαλε τὸ περίτην;
 ἑλλάδα κλίμα; μὴ ὁ ἀνὴρ ἐξήλλαται; μῆτι διεφθαρὲς τὸ
 περιέχον· καὶ μετ' ἐπέμπε καὶ σώματα, μὴ καὶ ὕδατα; μὴ δ
 γένοιτο πάντα ἐπὶ αὐτῆν κρῆσιν, ἢ ἔλαχεν ἔξαρ-
 χῆς, σώσει· οἶνον δὲν αὐτόν, ὅτι καὶ πρότερον ἢ ἀμπελοῦ
 ἔφερε, πίνουσιν· ὕδωρ τὸ αὐτὸ βλύξουσιν αἰτήχαι· πυροῖς
 τοὺς αὐτοὺς φέρει τὸ λήϊον· ἰχθύων τῶν αὐγῶν καὶ κρεῶν γέουσι
 καὶ πάντες· ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος πάντα μεμῆνηκε οὐκ ἔτι
 ἵππος, οὐ βοῦς, οὐ κύων, οὐ λύκος, ^{ἀνθρώπος} ~~σπίς~~ μόνος ὁ τῆς ἑλλάδος μετέ-
 βαλε· ἀνθρώπος μόνος, ὃ γῆ καὶ ἡλίου ἀμελήσας ἑσώτου ἀν-
 θρωπος ἐκτραπείη τῆς λεωφόρου, ὡς τὸ πλανώμενον ὄρει βατῆ
 πρόβατον· ἀλλὰ πρὸς τί ταῦτα εἶποι τίς σὺν, ὡς δεσποταί, εἰ
 καὶ δεινὸν τὸ κακόν ταῦτο δοκεῖ καὶ μέγα, ὡς περ δὴ καὶ
 εὐσύν· ἀλλ' ὅμως εὐδιόρθωτον εὐ ταῖς παρόντι, καὶ δλίγων δέεται
 πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν, σὸς γε λαχόντες ἡμισχεῖν τοὺς ἱε-
 ροῦς τῆς ἐπιλησίας ἡμῶν οἰαίμα· ἦκε γὰρ ἡ φήμη αὐτῶν
 τῶν σου καὶ πρὸς ἡμᾶς· φανερόν μετέστησε τὸ δῖόν σου
 τὸ ἀνεπίληπτον πᾶσι τῆς ἐν χῶ πιστοῦς Μητροφάνης ὁ
 αἰδέσιμος καὶ σαφείας ἀρχιεπίσκοπος· ἐξ ἧν ὑπελάβομεν
 δύνασθαι σε μόνῳ τῷ λόγῳ παρακαλέσαι πρὸς ἀρετῆν
 ἅπαντας· καὶ τοὺς μὲν κωθεῖς καὶ ἀμελοῦντας, ἐγείρει
 καὶ παροτρύνει, τοὺς δὲ μὴ βουλομένους, ἀναγκάσαι
 τοὺς μὴ πειθόμενους, ἐπιτιμῆσαι, οἷς οἶδας τρόπους· δύνα-
 σαι διδοσκάλους μεταπέμψασθαι, βιβλία χρηγῆσαι· ἔξαι
 ἔσομα πάντα ~~θαυ~~ συναϊρευμένον, ἔξαι τοὺς ὑποσκούον-
 τας εὐχεραθ ὅση μέραι· εὐδαιμονήσει πάλιν τὸ γένος ἡ-
 μῶν ἐπί σοῦ· ταῦτα λογζόμενος ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιφανέστας
 τὸς ἱεράρχους ὁ Κορινθίους, αἰτήρ τῶν πρωτεστοντων ἐν
 τῇ μεγαλοπρεπεῖ καὶ τῇ γερουσίᾳ τῶν ἐνετῶν, φιλέλλη-
 μάλισσα καὶ φιλάνθρωπος ἦν, χρόνισι διατρίψας ἐν Κρήτῃ

μακρόν, καὶ πείρασαν λαβὴν ἑαυτῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐπισημοῦσιν
 ἔγω συμβουλεύσομαι ἀνδρῶν καὶ Σπινέλη ἀνδρὶ σεμνωτά-
 τω καὶ θεοσεβῆ, ἐντυπώσομαι πρὸς ἀφέλειαν τοῦ γένους ἡμῶν,
 καὶ μηκαῖα ταυτί· κακοῦ τῶν τύπων, καὶ φλαφυροῦ χα-
 ρεικτῆρος· δεξιῶς εἰργασμένους καὶ καλλίστους ἰδεῖν· ὅς
 δὴ τὴν συμβουλίαν ἀσμένως δεξάμενος, σὺμένον τὴν
 χαλκουργίαν αἴων σὺδεῖς ἄλλος τῶν πρότερον παροουσία-
 σεν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτους καὶ χάριτας ἐξ εὐρε εὐνλεμο-
 τάτων καὶ κατὰ τέχνην αἰριθῆ· πεποιημένων πρὸς ἔξαφ-
 κωσαν αὐθιγῶν διαμονῆν· ἔτι δὲ πόναν σὺ ἐφείσατο,
 οὔτε δασπάνη λαβάν ἐπὶ πᾶσι συλλήπτωρα καὶ τὸν εὐλαβῆ
 τοῦ ναυπηγοῦ πρωτοπαπᾶ Νικύλαον καὶ Μελαζῶν ἀν-
 δρα θεοσεβῆ καὶ πεπαιδευμένον· ὅστω διαφθορότων
 καὶ πρωτοτύπων, ἐπληροθώσατο πάντα, καὶ ἐς τὸ ὕψιστον
 αὐτὸ ἀπεματέσθη τὴν μὲν οὖν ἀφέλειαν ὅσην χωρη-
 ρήσει καὶ ψυχοφελῆ καυτὶ βιβλία, σὺδεῖς ἀνοεῖ, ἐμοῖτε
 περιττὸν ἔδωκε γράφειν, ὅποσον ἔσονται μέτραν πρὸς ἄ-
 μιλαν· τῶν αἰδεσιμωτάτων ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐπι-
 σκόπου, καὶ ἡμετέρων καὶ πρεσβυτέρων, καὶ παπῶν,
 καὶ χριστοῦ μω καὶ, σίβιοι τῶν ἀγίων καὶ καὶ ἐμῶν μα-
 ρτυρῶν καὶ ψαλλόμενα· ἢ καὶ εὐχαὶ
 θεῶν ὅ πάντας σὺ κτίρα· δὴ γε ^{πέρας} ~~πέρας~~ καὶ τῶν ἀτυ-
 χήμασι τῶν ἐλλήνων· σοὶ δὲ τὴν ἀμεραιοτητα σῶσαι
 ἐν βαθεῖ καὶ πίστι μῆρα εὐσεβῶς διακινῶσαι τὸ ἑαυτὸ πο-
 μνον· - ἔρρωσο·

Ἰωάννης ΧΙΔ.

ἤμους ἀενάων χαρίτων τῶδε μέρμερον ἔθνος.
 Σοὶ πάντερ ἡμῶν εὐδίας παρέχει.
 Ὀλομενος εἰλά δέμεν καὶ ῥώνυθι λείφονα θεῖε
 Ἡμετέρη γενεῆς πρόχην ἀπολλυμένης· -

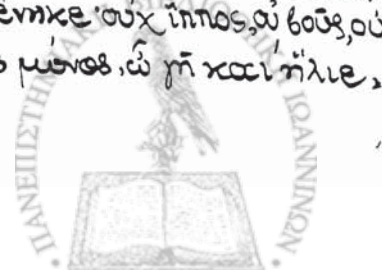

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιερεῖ Κυρίῳ Διονυσίῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως,
τῷ κηδεμονι καὶ ἀντιλήπτορι τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, Ἀντώνιος ὁ ἑπαρχος ἐν Ἰκῷ
χαίρειν. Λεφ.

Ἔστι παντὶ τῷ σωφρονεῖν βουλομένῳ, θεσπέσιε πάτερ, ἀναβιβάσασατι τὸν λογισμὸν
ἐν τινὰ περιωπῆν ἄνω τῆς ψυχῆς ὑψηλοτάτην περισκέψασθαι τὰ περὶ τὸν ἀνθρώπινον βί-
ον ὅπως εἶσι θορύβων μεσῶν, ὁπόσης καυφότητος καὶ μεταβολῆς καὶ ἀπιστίας· εἶτα ὁρ-
ῶ κανόνι χρῆσάμενῳ τῷ λόγῳ κρίνειν τὰς ὕλας τοῦ βίου, καὶ τέλος σιφείσθαι μὴ τὴν
πᾶν ὑγιᾶ, καὶ στασιμὸν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ καὶ βελτίονα· ταῦτα δὲ μὴ ἀφι-
κασθαι, μετὰ τὸν πλοῦν διανύσαντι ξύμπαντα τὸν τῷ ᾄδῃ καὶ τὰς ἐνταῦθα κη-
φὰ ἀποφυγόντι πρὸς τὴν ἄνω μακαριότητα γένηται. - Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τύχη ἐπηρείαι,
φθὼν βασιλευσῶν τινὲς ὁσίμοι, ἢ τυχόν καὶ διὰ τι μῆνυμα θεῖον, τὸ γένος ἡμῶν, μι-
κροῦ δεῖν ἄπαν, τοσοῦτον ἢ τύχη κεν, ὡς ἅμα τοῖς ἐκτός λεγομένοις ἀγαθοῖς, ἐπιστεῖν
ᾄδῃ καὶ τῶν τῆς ψυχῆς, σὺ δύναται ῥαδίως ὅτε τὸ τῆς διανοίας ὄμμα περῶσαι σχεδὸν
ἔδει, ὅτε τὸν λογισμὸν μεταωρῆσαι πρὸς τὴν τοῦ βελτίονος θέαν. Ὅθεν συμβαίνει τῶν
ἡ ψυχῆς ἀγαθῶν ἀποτειχισθέντων ἡμῖν, τῷ ῥῆίνῳ μόνῳ προσέχειν σώματι καὶ λοιπὸν
ἡμῖν γίνεσθαι τὸν ἀπολαυστικὸν καὶ πρὸς ἡδονὴν ἀποκλίνοντα βίον, ὅς δὴ τὴν ἐσχάτην
λαχὲ τὰξιν ἀρχιθυροσ ὡς τῷ βοσκομηματῶδε· ἐντεῦθεν ἔριδες, φθόνος, ἐπιβουλαί, ἐντεῦ-
θεν φιλαργυρία, ἀναίσχυνταί, ἐντεῦθεν τῶν λοιπῶν κακῶν ὁ σαυρός παντὶ τῷ γένει τῶν ἑλ-
λήνων. Τί γὰρ ἂν καὶ γένοιτο ἐλεεινότερον ἀνθρώπου ἀμοιρήσαντος τῶν τῆς ψυχῆς ἀγα-
θῶν, παναγιωτατε δέσποτα; Πῶς σὺ τυφλοὶ τὴν ψυχὴν καὶ λέγοντο καὶ κατ' ἀλήθειαν
ἐν πάντεσ ἐπαυδαίαι καὶ μαθησέως ἔρημοι; ὡσπερ γὰρ τὸ φῶς, φασὶ πάντεσ οἱ γε
σὺν ἔχοντεσ, τοῖς ὀφθαλμοῖσ τὴν ἀσφάλειαν παρασκευάζει τοῦ καλῶσ πορεύεσθαι
^{ὡς ἡ λάμπου ἀνθρώπου, τοῦ μὴ φαλλεσθαι}
καὶ παραπαιεῖν ἐν τῷ βίῳ· τοῦτο δὲ, τὸ τῆς μαθησέως φῶς, σὺκ ἔστι τῶν φύσει γι-
τομένων, ὡσπερ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν, εὐθὺς τεχθέντων ἡμῶν παρὰ τῆς φύσεωσ χρηθούμε-
σιν, ἀλλ' ἔστι κτηνόν, σὺ μὲν τοι γε ὄνιον, ἀλλὰ πόνῳ καὶ χρόνῳ θηρευόμενον, καὶ δε-
σιότητι σοφωτάτων ἀνδρῶν ποδηγετούμενον, καὶ λόγῳ τῷ τῆς ἀληθείασ διαδιδόμενον
τῆ ψυχῆ. - Τοῦτω τῷ φωτὶ ζωπυρουμένη ψυχὴ ἀναμιμνήσκειται τῶν ἑαυτῆσ ἀγαθῶν καὶ
παρασκευάζεται πρὸς τὰ ἀρετάσ. - Εἶτα, τούτων ἐγκρατῆσ δι' ἀσκήσεωσ γινόμενῃ, τυχαί-
φει τῆσ ἀληθείασ ἔξῃσ ὅε κατὰ τὸν ὀρθόν λόγον βαδίζουσα, σὺ δεπστε τοῦ λοιποῦ σφέλλε-
σαι, σὺτεσ ἀνδρείαι γινόμεθα, σὺτω δίκαιοι, σὺτω σάφρονεσ, σὺτω φρόνιμοι, σὺτω θεωρη-
τικοί. Τοιούτωσ ὁ ποιήσα ἡμεῶσ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἐξ ἀρχῆσ ἐδημιούρ-
ησε. - Νυνὶ δέ, τί τοῦτο, θεσπέσιε πάτερ, τὸ περὶ ἡμαῶσ αἰτύχημα; τῶν ἐκτός ἀφηρέθη-
μεν ἀγαθῶν, ἔστω ταῦτα· τὰς πόλεισ ἀπεβαλόμεθα, τὰς οἴκουσ, τὰ κτήματα, τὴν χώραν
ἔπασαν, τὴν ἀρχὴν· σὺδὲν θαυμαστόν, ταῦτα τύχησ ἀγαθὰ γίνεσθαι πεφυκότα καὶ
ἀπογίνεσθαι. Τί τὰς τῆσ ψυχῆσ ἡμῶν ἐσύλησεν ἔξει; τί τὰς δυναμεισ ἀπώλεσε; τί ἀφῆ-
κε τὸν ὑγιῆ λόγον; τί ἀρετήν; τί πολιτείαν ἐπιστήμην; τί δίκην γῶσιν καὶ νόμον; τί
τὴν ἐπινοίαν θεῶν τὰς ψυχῶσ ἡμῶν ἀνακραθεῖσαι ἐγένεσαν ἔσβεσε; τί ἀπετύφλωσε

ἴων νοῦν; τίς βαρβαρῶν ἀγριωτέρους ἐποίησε; τίς θρεμματῶν ἐλεεινοτέρους; ἢ ὅτερον, ἢ
καύχη; καὶ μὴν αὐτῆ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων οὐ δεσποῖει. ὄφρ' οὖν ἡθεῖα πρόνοια κα-
κῆ μέλησεν ἡμῶν καὶ μὴ αὐτεξουσίους ἐξ ἀρχῆς ἐδημιουργήσῃ, καὶ τὸ θεῖον οὐ με-
ταμέλειται. οὐκοῦν, ἦν Ἑλλήνων παῖδες εἰμαρμένην φασίν, αὐτῆ τὸ γένος ἡμῶν κα-
κῆ ἀνάγκασεν; ἀλλ' οὐδέ ταύτην τῶν ἐφ' ἡμῖν ἐφάπτεσθαι λέγουσι. Τίνι γοῦν μεμψε-
σθαι δεῖ; τίνας ἡμῶς ἀδικεῖν ἐροῦμεν; Πάντως οὐδέ τίνα· οὔτε βαρβαρῶν, οὐδ' Ἑλλη-
α ἐν αἰτίαις ἔχειν εἰκός· οὔτε πολιτῶν, οὔτε ξένων, οὔτε ἀστῶν, οὔτ' ἀγροίκων· οὔτ' ἀλ-
ων οὐδέ τίνα· ἡμεῖς αὐτοὶ ἐχθροὶ καὶ λησταὶ καὶ λωποδύται ἐαυτῶν ἐγενόμεθα· ἡμεῖς τὸν
θῆον σπινθήρα τῶν ταῖς ψυχῆς ἡμῶν ἀνακραθέντες σβεννύομεν· ἡμεῖς τὸν
ἐνθραπισμὸν ἀηλώσομεν. - Ὅταν γὰρ ἐαυτῶν ἀμελῶμεν, τί δεῖ προσδοκᾶν ἄλλο;
ἢ καὶ μὲν ἀμπελοῦς δοκῶμεν μὴ δύνασθαι μήτε καλῶς, μήτε πολὺν οἶνον οἶνον,
ἐν μὴ καλῶς ἐπιμεληθῶσι παρὰ τῶν γεωργῶν· ἀνθρώπων δὲ μήτε καλῶς τραφέντα
παρὰ τῶν γεννησάντων, μήτε προσηκόντως παρὰ τοῦ διδασκάλου παιδευθέντα
πῶς δύνασθαι καὶ αὐτῆν γε τὴν ἀνθρώπου προσηγορίαν· γελῶσι τοῦτο καὶ πέρα πάντες
ἔτοπος. - Πῶς οὖν τὰς ἡθεσιν ἀχθεῖς καὶ μὴ μάθων μετριότητα, ἀλλ' ἀρπιάζων καὶ
μηστεύων καὶ διασπῶν καὶ φονεύων, οὐ λύκος, ἀλλ' ἀνθρώπος; Πῶς ὁ κείρων ταῖς ἡδο-
αῖς καὶ λαθροφραγῶν καὶ καθ' ἕκαστην μεθύων, οὐ χοῖρος, ἀλλ' ἀνθρώπος; Δεῖ
πάντως τὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἐσόμενον ἀνθρώπον ἐπιμεληθῆναι ἐαυτοῦ καὶ
προπαρσκαυτάσαι τὴν ψυχὴν· τραφῆναι δεῖ καλῶς εὐθὺς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, παι-
εῦθῆναι, διδάσθηναι ταῦτα μόνον ποιεῖ τὸν ἀληθῆ καὶ τέλειον ἀνθρώπον· οἱ γονεῖς
οὐ γινέσθαι μόνον ὄντες αἰτίοι, ἀν' ἄλλως οὐ φροντίσωσι τῶν τέκνων, ἢ κολοβά-
μαὶ ἢ μιτελῆ ταῦτα διαμῆναι ἢ σὺδ' ὅλως τελεσφορεῖται· ἐπιμεληθέντες δὲ
καὶ θρέψαντες τὰ σώματα μὲν διασώζουσιν καὶ παιδοῦς ἔχουσιν, ζῶσι τινα ὀλο-
κληρα τῶ σώματι μόνον· τί δὲ τὸ ἐξῆς; ἀν' φρένας ἔχουσι, διδασκάλου καὶ σφῶν
ἀνδράσιν ἐπιτρέπουσι τὰ σφῶν γενήματα· οἱ δὲ λαβόντες, ἐκτρέφουσι τὴν ψυχὴν
κῶν καὶ ῥυθμίζουσι γηπιάξουσιν, καὶ τὸ φῶς τὸ παρὰ ταῖς αὐτῶν ψυχῆς μετο-
ερεῶσιν ταῖς ἐκείνων, εἰθ' οὕτως ὀλόκληρον ὁ ἀνθρώπος γίνεται ζῶν καὶ τέλειον, μηδε-
ὅς ἐπιδεῖς, φυτὸν οὐράνιον, θεῖον ὄντως ἀπόσπασμα, οὐ πρηνὲς καὶ χαμαὶ ἔσθλην ἀεὶ ἀλοι-
αῖ τῶν ζῶων· ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἔτυμον τῆς ἐπικλήσεως, ἀνω θεωροῦν, ἐπιτερωμένον, ὄξυπέ-
εριφερόμενον ἐν τῷ αἰθέρι· ἐποπτεῖον τὰ ἐν τῇ γῆ πάντα παθήματα, καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ
εἶα δημιουργήματα, οὐκέτι ζῶον ἐνυλον, ἀλλὰ θεῖον καὶ ἀθάνατον. Τοιούτους ἢ ἑλλὰς
φερέν ἀνδράσιν πάλαι· νυνὶ δὲ, ὡ τῆς ἀφορίας, οὔτε βούλομαι, οὔτ' ἔχω λέγειν. ἤτις μετέβα-
ε τὸ περὶ τὴν Ἑλλάδα κλίμα; μὴ ὁ ἀήρ ἐξήλακται; μὴ τὸν διεφθορὸς τὸ περιεῖθι κα-
ῶς διέθηκε τὰ σώματα; μὴ τὰ ὕδατα; μὴ γένοιτο, πάτερ. Πάντα τὴν αὐτὴν κρασιν,
ν ἔλαχεν ἐξ ἀρχῆς, σώζει· οἶνον τὸν αὐτὸν, ὃν καὶ πρότερον ἢ ἀμπελοῦς ἔφερε, πινουσιν·
δωρ τὸ αὐτὸ βλύδουσιν αἰ πηγαί· πυροῦς τῶς αὐτοῦς φέρει τὸ λήϊον ἰχθύων τῶν αὐτῶν
αἰ κρεῖν γίνονται πάντες; ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος πάντα μεμῆνκε· οὐχ ἵππος, οὐ βοῦς, οὐ
ύων, οὐ λύκος, ἀνθρώπος μόνος ὁ τῆς Ἑλλάδος μετέβαλε· ἀνθρώπος μόνος, ὡ γῆ καὶ ἥλιος,

ἀμελήσας ἑαυτοῦ· ἄνθρωπος ἐκτροπέυς τῆς λεωφόρου ὡς τὸ πλανεύμενον ὄρει βατεῖ πρόβα-
τον. Ἀλλά πρὸς τί ταῦτα; εἶποι τις ἄν, ὧ δέσποτα. εἶ καιὶ δεινὸν τὸ κακὸν τοῦτο δοκεῖ καιὶ
μέγα ὡσπερ δὴ καιὶ ἐστίν, ἀλλ' ὄμως εὐδιώρθωτον ἐν τῷ παρόντι, καιὶ δλίγων δεῖται πρὸς
τὴν ἀποκατάστασιν, σοῦ γε λαχόντος ἠγιοχεῖν τοῦς ἑρῶς τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν οἴακα ἡ-
κε γὰρ ἡ φήμη τῶν ἀρετῶν σου καιὶ πρὸς ἡμᾶς. φανερόν κατέστησε τοῦ βίου σου
τὸ ἀνεπίληπτον πάσι τοῖς ἐν χριστῷ πιστοῖς Μητροφάνης, ὁ αἰδέσιμος καιὶ σαρκεῖα ἐπί-
σκοπος· ἐξ ὧν ὑπεβάλομεν δύνασθαί σε μόνῳ τῷ λόγῳ παρακαλέσαι πρὸς ἀρετὴν
ἡμῶν· καιὶ τὰς μὲν νῶθεῖς καιὶ ἀμελοῦντα ἐγείραι καιὶ παρστρύναι, τὰς δὲ ἐμὴ βου-
λομένους ἀναγκάσαι· τοῖς μὴ πειθομένοις ἐπιτιμῆσαι, οἷς οἶδας τρόπου. Δύνασαι διδά-
καλους μεταπέμψασθαι, βιβλία χρηγῆσαι· ἐξεῖς ἔτοιμα πάντα, θεοῦ συναϊρομένου,
ἐξεῖς τὰς ὑπακούστας εὐχερῶς ὀσημέραι· εὐδοκμοτήσῃ πάλιν τὸ γένος ἡμῶν ἐπὶ σοῦ.
Γούτω λογζόμενος ὁ παρ' ἡμῖν ἐπιφανέστατος ἱερόνυμος ὁ Κορηλίος, ἀνὴρ τῶν πρατειῶν
τῶν ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ ταυτη γερουσίας τῶν ἐνετῶν, φιλέλληνη μάλιστα καιὶ φιλόανθρωπος,
ἄν, χρόνον διαστρίψας ἐν Κρήτη μακρόν, καιὶ πείρον λαβών ἱκανὴν τῆς ἡμῶν ἐκκλησίας
ἡμῶν συμβουλεύσαι· οἰδρέας τῶ σπινέλι, οἰδρὶ σεμνοτατω καιὶ θεοσεβεῖ, ἐντυπῶσαι
πρὸς ὠφέλειαν τοῦ γένους ἡμῶν τὰ Ἰησοῦσαι ταυτι καινοῖς τισι τύποις καιὶ γλαφυροῖς
σαρακτιῆροι δεξιῶς εὐργασμένοις καιὶ καλλιστοῖς ἰδεῖν. - Ὅς δὴ τὴν συμβουλίαν ἀμέ-
πως δεξάμενος, σὺ μόνον τὴν χαλκουργίον οἶαν σὸδεῖς ἄλλως τῶν πρότερον παρεθεῖαι
σεν, ἀλλὰ πρὸς ταυτη καιὶ χάρτα ἐξεῖρε τῶν λευκοταύτων καιὶ κατὰ εἴχητὴ ἀφρι-
βῆ πεποιημένων πρὸς ἐξαρκαῦσαν τῶν βιβλίων διακομήτῃ. ἔτι δὲ πόνων σὺκ εφείσαι
τω, σῦτε δαπάνη, λαβὼν ἐπὶ πάσι συλλήπτορα καιὶ τὸν εὐλαβῆ τοῦ Ναυπλίου πρωτο-
ιαπῶν Νικόλαιον τὸν Μαλαξόν, ἀνδρα θεοσεβεῖ καιὶ τὰ θεῖα ἀκρως πεποιδευμέ-
ον· ὅστις διεφθορότων τῶν πρωτωτύπων, ἐπληρωθῶσατο πάντα καιὶ εἰς τὸ ὑγιέστα-
τον ἀποκατέστησε. Τὴν μὲν σὺν ὠφέλειαν ὅσπν χρηγῆσει τὰ ψυχωφελῆ ταυτι
βιβλία, σὸδεῖς ἀγνοεῖ, ἐμοὶ τε περιττὸν ἔδοξε γράφειν ὅπιδον ἔσονται κέντρον πρὸς
ἄμμιλλαν τῶς αἰδεσιμωταυτη ἀρχιεπισκόπου τε καιὶ ἐπισκόπου, καιὶ ἡγουμέ-
νου καιὶ πρεσβυτέρου καιὶ παντὶ τῷ χριστωνύμῳ λαῷ οἱ βίοι τῶν ἀγίων καιὶ τὰ
ἡγῶμα ἀναγνωσκόμενα καιὶ φαλλόμενα· ἄν τῶς εὐχαῖς θεῶς ὅπιδοντα οἰκ-
τεῖρων ὅπν γε πέρος καιὶ τὰς στυγῆμασι τῶν Ἑλλήνων· σοῦ δὲ τὴν ἀκεραίστη-
τα σῶξοι ἐν βοιθεῖ καιὶ πίστι γήρα εὐσεβῶς διοικῶσαν τὸ ἑαυτοῦ ποῦμιν.
ἔρρωσο. -

Οἱ ὀμίκουσοι ὀκολουθῶσι τῷ ἰουνίῳ μηνί:-

Χοίριτι τῆς ἐκλαμπροτάτης ἡ ἀρχῆς τῶν βενετῶν

συγχαρηθεῖση κυρίῳ ἀνδρῶν τῷ σπινέλλῳ μονεταφίῳ τῆς ἐνδοξοτάτης τῶν
νετῶν γερουσίας δι' ἑτῶν κ'· ἕνα μηδεὶς τολμήσῃ παθεῖ τὴν μηνόσια τυπῶσαι,
ἢ τε ἄλλοθι τυπωθέντα πωλήσῃ ἐν τοῦ χωρίου κομησί τῆς ἀρχῆς· εἰδὲ
μή, τοιαύτην δώσῃ δίκην οἷα συνέχεται ἐν τῇ χοίριτι. ἔπει ἀπὸ τῆς θεορο-
νίας χιλιοστῶ πεντακωσιοστῶ πεντικωστῶ ὀρθῶ· ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΧΡΙΣΤΟΥ·

Ἐν τέλει: τὸ παρὸν μηνόσιον ἐτυπώθη ἐν βενετίας· ἐνοικία ἀνδρῶν
συ σπινέλου, χρηματοῦ τῆς ἐκλαμπροτάτης ἀρχῆς τῶν βενετῶν· ὅς
κατοικεῖ ἐν τῇ ἐνορία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς
ἁγίας ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ μαρκου· ἔχων σημεῖον ἐν τῷ
ῥησαστηρίῳ αὐτοῦ στέμμα ἱστορισμένον· ἐπιμεθεῖα δέ, γρηγορίου τῆς
μελαξοῦ· ἔπει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου σὺκονομίας τοῦ κυ' ἡμῶν ἰω' χυ'
κφ νη'. Ἐν μηνί αὐγούστου κβ'. ἀλφάβητος· αβγδεζηθικλμνξ· ὅπαντα εἰσὶ
τριάκοντα, πλην τοῦ τελευταίου ὅπερ ἐστὶ δυσείδιον. 4^{ον} φ. 82 ἀνάριθμος.

Ἐν β' διατερίῳ φύλλῳ οἱ ἑξῆς στίχοι ^{τοῦ Μηνόσιου} ὡρα ἐκλήσονται αὐτῶν· Σίμα

